

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 2. marts 2022

(dommerne Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3 med nævninger)

Retten nr. 9-2506/2021

Politiets nr. SAK-2021-1300219-4

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

CPR nr. 1

(advokat Gert Dyrn),

Tiltalte 2

CPR nr. 2

(advokat Karoline Normann)

og

Tiltalte 3

CPR nr. 3

(advokat Thomas Fogt)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. april 2021.

Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 3, pt. arrestanter, er tiltalt for

1.

alle

straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1,

ved i perioden fra 2012 til den 3. februar 2020 fra forskellige adresser i Ringsted i forening og efter fælles forståelse og forudgående planlægning at have sat en saudiarabisk efterretningstjeneste i stand til eller have hjulpet den til umiddelbart eller middelbart at virke inden for den danske stats område, idet de tiltalte i perioden indsamlede oplysninger om enkeltpersoner og organisa-

tioner i Danmark og i udlandet samt vedrørende iranske militære anliggender og videregav disse oplysninger til en saudiarabisk efterretningstjeneste via blandt andet meddelelser som "Navn 1" og chatmeddelelser fra Tiltalte 2 og Tiltalte 3.

2.

alle

straffelovens § 114 e, jf. til dels § 21,

ved i perioden mellem 2012 og den 3. februar 2020 fra ikke nærmere oplyste steder i Danmark i forening og efter fælles forståelse og forudgående planlægning i øvrigt at have fremmet og forsøgt at fremme virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114, § 114 a, § 114 b, § 114 c, eller § 114 d, idet de tiltalte som medlemmer af ASMLA fremmede virksomheden for Mar-tyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden, der opererer i Iran, ved at støtte brigaden ved blandt andet at promovere dens angreb, yde anvisninger telefonisk og via chats samt foranstalte og deltage i møder med saudiarabiske embedsmænd med henblik på at fremme brigadens virksomhed til at udføre handlinger omfattet af § 114, stk. 1, nr. 1-8, i Iran.

3.

alle

straffelovens § 114 e, jf. til dels § 21,

ved i perioden mellem 2013 og den 3. februar 2020 fra ikke nærmere oplyste steder i Danmark i forening og efter fælles forståelse og forudgående planlægning i øvrigt at have fremmet og forsøgt at fremme virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114, § 114 a, § 114 b, § 114 c, eller § 114 d, idet de tiltalte som medlemmer af ASMLA fremmede virksomheden for terrorbevægelsen Jaish al-Adl, der opererer i Iran, ved at støtte dem med rådgivning, promovering, koordinering af angreb samt ved at have foranstaltet kontakt og deltaget i møder med saudiarabiske embedsmænd med henblik på, at Saudi Arabien ville støtte Jaish al-Adl.

4.

alle

straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21,

ved i perioden mellem 2012 og 2020 fra forskellige adresser i Ringsted i forening og efter fælles forståelse og forudgående planlægning, direkte eller indirekte at have tilvejebragt eller indsamlet midler og forsøgt herpå til en per-

son, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, idet de tiltalte fra en saudisk efterretningstjeneste tilvejebragte ikke under 30 mio. kr. til ASMLA og dens brigade Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden, der blandt andet blev indsat på konti i De Forenede Arabiske Emirater og Østrig samt tilvejebragt i kontanter.

5.

Tiltalte 3**straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. § 21,**

ved den 20. november 2015 mellem kl. 18.55 og kl. 20.55 fra et ikke nærmere oplyst sted i Danmark i en WhatsApp-chat med en ikke nærmere identificeret saudiarabisk embedsmand benævnt ”Person 1” at have forsøgt direkte eller indirekte at tilvejebringe eller indsamle midler til dækning af udgifter til mad, drikke og våben til terrorbevægelsen Jaish al-Adl, der er en gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, idet tiltalte bad Person 1 om midler til at hjælpe nogle personer fra Jaish Al-Adl i Iran med mad, drikke og bevæbning.

6.

Tiltalte 2Tiltalte 1**straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. § 21,**

ved den 30. december 2017 ca. kl. 22.40 fra et ikke nærmere oplyst sted i Danmark i en WhatsApp-chat med en ikke nærmere identificeret saudiarabisk embedsmand benævnt ”Person 2” efter forudgående aftale og efter anvisning fra Tiltalte 1 at have forsøgt direkte eller indirekte at tilvejebringe eller indsamle midler til en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, idet de tiltalte anmodede ”Person 2” om ikke under 5 mio. euro, blandt andet til aserbajdsjanske, kurdiske og baluchiske organisationers terrorrelaterede aktiviteter i og uden for Iran.

7.

Tiltalte 1**straffelovens § 114 b, nr. 2,**

ved i perioden mellem den 27. september 2018 og den 1. oktober 2018 fra et ikke nærmere oplyst sted i Danmark i forbindelse med en WhatsApp-chat med en pt. ukendt medgerningsmand om køb af våben og/eller sprængstoffer til udførelse af et angreb et ukendt sted i Iran direkte eller indirekte at have

tilvejebragt midler til en person, en gruppe eller en sammenslutning, der be-går eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, idet Tiltalte 1 med hjælp fra Person 3 bankoverførte 200.000.000 Rial (ca. 31.000 kr.) til en konto tilknyttet en sådan person, gruppe eller sammen-slutning i Bank Saderat i Iran.

8.

Tiltalte 3**straffelovens § 114 d, stk. 1,**

ved i perioden mellem den 19. marts 2017 og den 22. juli 2017 fra et ikke nærmere oplyst sted i Danmark i en Telegram-chat med en ikke nærmere identificeret person benævnt ”Person 4” at have trænet, instrueret eller på anden måde oplært Person 4 og dennes gruppe til at begå eller frem-me handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a med viden om, at Person 4 i forening med andre havde til hensigt at anvende færdighederne til dette formål, idet Tiltalte 3, i forlængelse af oplysninger fra Person 4 om tidligere udført angreb mod en iransk militærlejr, fremsendte to pdf-filer blandt andet indeholdende instruktioner i opbygning af hemmelige celler, hvervning af medlemmer, udførelser af operationer, kommunikationssikker-hed samt sikkerhedslektioner for tilfangetagne kombattanter.

9.

Tiltalte 1**straffelovens § 136, stk. 2,**

ved fra den 22. september 2018 og frem offentligt udtrykkeligt at have billi-get en af de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlende forbrydelser, idet tiltalte via medier og sociale medier offentligt billigede angrebet, der blev be-gået den 22. september 2018 på en militærparade på Quds Boulevard i byen Ahwaz i Iran, hvor et ukendt antal mennesker, såvel civile som militære per-soner, blev dræbt og såret,

- idet tiltalte den 22. september 2018 på Twitter fra profilen Profilnavn 1 selv udsendte eller tillod udsende følgende tweets på arabisk og engelsk: ”At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde i for-bindelse med militærparaden i Ahwaz hører under rammerne af selv-forsvar mod den militære milits, der internationalt er kategoriseret som værende terroristisk - underskrevet #Den Ahwasiske Mod-standsbevægelse, #Kampbevægelsen - Leder af ASMLA – Tiltalte 1” ,
- idet tiltalte på en ikke nærmere oplyst dato på Twitter fra profilen Profilnavn 2 retweetede det engelske tweet, og

- idet tiltalte i et tv-interview til udsendelsen "Ordet som sværd" optaget i Ahwazna Fondens studie i Ringsted, som blev bragt på Ah-wazna Fondens Tv-kanal på et ikke nærmere oplyst tidspunkt få dage efter angrebet på Den Iranske Revolutionsgardes parade i Ahwaz den 22. september 2018 samt offentliggjort på Ahwazna Fondens YouTube-kanal den 28. september 2018, udtalte: *" Hvis vi i dag skal vurdere de resultater, som den ahwaziske sag har opnået, som resultat af denne heltemodige operation, som blev gennemført af den konstellation af modige helte, løveungerne, som har slået hårdt mod fjenden på en dag, som burde have været en dag, hvor den iranske styrke og mægtighed skulle fremvises." ... "Dét, der skete den 22. september. Vi har anbragt soldaterne og officererne og den persiske karisma, og den persiske mægtighed i de rådne kloakker. Dette er en gentagelse af historien. Al-Qadissiya's historie, og det vil blive starten på enden af denne stat, om gud vil." ... "Derfor var denne operation en stor enestående operation af høj kvalitet, i forbindelse med vores kamp mod den persiske fjende i 93 år, som led i den naturlige måde, hvorpå man går efter despoter"* eller lignende.

10.

Tiltalte 2**straffelovens § 136, stk. 2,**

ved den 22. og 23. september 2018 offentligt udtrykkeligt at have billiget en af de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlende forbrydelser, idet tiltalte via medier og sociale medier offentligt billigede angrebet, der blev begået den 22. september 2018 på en militærparade på Quds Boulevard i Ahwaz i Iran, hvor et ukendt antal mennesker, såvel civile som militære personer, blev dræbt og såret,

- idet tiltalte den 22. september 2018 på Twitter fra profilen Profilnavn 3 udsendte et tweet af følgende tekst på arabisk: "At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde i forbindelse med militærparaden i Ahwaz hører under rammerne af selvforsvar mod den militære mi-lits, der internationalt er kategoriseret som værende terroristisk", ligesom tiltalte yderligere samme dato fra samme profil retweetede samme opslag,
- idet tiltalte den 23. september 2018 i et telefoninterview til nyhedsmediet Al-Hadath bl.a. udtalte: "Havde det ikke været for den koordinerede, præcise og hurtige mediereaktion for ahwazierne i går efter den heltemodige aktion af Den Nationale Ahwaziske Modstand, ville alle medierne i dag, særligt de iranske, have talt om en "Daesh-aktion

i Ahwaz” , og så ville enhver ahwazisk aktivitet være blevet kategoriseret som ”Daesh-aktion” , ligesom det skete i Syrien” , og

- idet tiltalte den 23. september 2018 via sin Facebook-profil Profilnavn 4 lavede et opslag på arabisk med citater fra dele af inter-viewet med Al-Hadath: ”Havde det ikke været for den koordinerede, præcise og hurtige mediereaktion for ahwazierne i går efter den helte-agtige aktion af Den Nationale Ahwaziske Modstand, ville alle medierne i dag, særligt de iranske, have talt om en ”Daesh aktion i Ahw-az” , og så ville enhver ahwazisk aktivitet være blevet kategoriseret som ”Daesh aktion” , ligesom det skete i Syrien” .

11.

Tiltalte 3

straffelovens § 136, stk. 2,

ved den 22. september 2018 eller senere offentligt udtrykkeligt at have billiget en af de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlende forbrydelser, idet tiltalte via sociale medier offentligt billigede angrebet, der blev begået den 22.

september 2018 på en militærparade på Quds Boulevard i byen Ahwaz i Iran, hvor et ukendt antal mennesker, såvel civile som militære personer, blev dræbt og såret,

- idet tiltalte på et ukendt tidspunkt efter den 22. september 2018 på Twitter fra profilen Profilnavn 5 udsendte et retweet af følgende tekst på arabisk: ”At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde i forbindelse med militærparaden i Ahwaz hører under rammerne af selvforsvar mod den militære milits, der internationalt er kategoriseret som værende terroristisk” , ligesom tiltalte retweetede det af Tiltalte 2 tweetede identiske arabiske opslag, og
- idet tiltalte den 22. september 2018 på Twitter fra profilen Profilnavn 5 udsendte et retweet af følgende tekst på engelske: ”At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde i forbindelse med militærparaden i Ahwaz hører under rammerne af selvforsvar mod den militære milits, der internationalt er kategoriseret som værende terroristisk” .

Påstande

Anklagemyndighedens påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at de tiltalte straffes med fængsel i 12 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at Tiltalte 1 og Tiltalte 3 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, og § 32, stk. 4, nr. 7, udvises af Danmark med indrejse-forbud for bestandig.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, frakendes sin danske indfødsret og i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, og § 32, stk. 4, nr. 7, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Anklagemyndigheden har endelig i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 og nr. 2, nedlagt påstand om konfiskation af følgende effekter:

Hos Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2:

- Koster A1/31.1 / X-106-8-0-0 Dokumenter vedrørende efterretningsafdelingen på arabisk dateret 25. august 2018 med informationer om konkrete personer.

Hos Tiltalte 1:

- Koster D1/13.1 Kvitteringer på tysk vedrørende overførsel af dollars til/fra [...],
- Koster D1/16 iPad grå/sort,
- Koster D1/17 iPad grå/sort,
- Koster D1/18 Bærbar af mærket MSI,
- Koster D1/19 Dokumenter fra [...] Bank,
- Koster D1/21 iPhone 4S sort,
- Koster D1/22.2 Visa Platinum kort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster D1/22.3 MasterCard Debit fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster D1/22.4 MasterCard fra [...] Bank uden navn,
- Koster D1/23.2 og D1/26.1 3 stk. banderoler til hver 50.000 euro i 500 euro sedler,
- Koster D1/23.6 Dokument vedrørende udbetaling i euro til navngivne personer,
- Koster D1/24 Notesbog med regnskab for 2017-2019,
- Koster D1/28 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/29 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/30 iPhone 4S sort,
- Koster D1/31 iPhone 5S sort,
- Koster D1/32 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/36 Notesbog med regnskaber,

- Koster D1/37 4 stk. udskrevne signaler uden afsender,
- Koster D1/38 / X-1-8-0-0 Dokument om militærarbejde udstedt af præsidenten for ASMLA,
- Koster D1/42.1 Dokument vedrørende ASMLA's regnskab, herunder "feltstøtte i indlandet" ,
- Koster D1/43.1 Kontoudskrifter fra [...] Bank og [...] Bank,
- Koster D1/43.2 Dokumenter vedrørende pengeoverførsel til forskellige personer,
- Koster D1/44 USB-stik af mærket Verbatim (tidligere USB 40.13),
- Koster D1/44.1 USB-stik af mærket Kingston,
- Koster D1/44.10 USB-stik af mærket Emtec (tidligere D1/40.15 Nov.),
- Koster D1/44.12 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.17 Nov.),
- Koster D1/44.14 USB-stik af mærket Sandisk (tidligere D1/40.19 Nov.),
- Koster D1/44.3 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.5 Nov.),
- Koster D1/44.7 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.10 Nov.),
- Koster D1/44.8 USB-stik af mærket DaneElec (tidligere D1/40.11 Nov.),
- Koster D1/47 4 stk. flybilletter udstedt til Person 5 til Danmark/ Paris/Saudi Arabien,
- Koster D3/1 iPhone 6S sort/grå,
- Koster D3/2 iPhone X,
- Koster D3/6.2 Visakort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster D3/6.4 2 stk. sedler med kodeord og brugernavne og
- Koster D1/45 / X-1-58-0-0 Dokument vedrørende plan for at bringe våben ind i Ahwaz mv.

Hos Tiltalte 3:

- Koster C1/103 / X-3-11-0-0 Diverse dokumenter med efterretningsoplysninger om placeringen af underjordisk tunnel, antal af vagter og overvågningspunkter,
- Koster C1/104 Visakort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster C1/2 Bærbar PC af mærket Dell Latitude E6220,
- Koster C1/4 iPhone 4S hvid,
- Koster C1/47 Ekstern Harddisk af mærket Seagate,
- Koster C1/5 iPhone 4S sort,

- Koster C1/54 Samsung mobiltelefon ukendt model,
- Koster C1/6 Nokia N73,
- Koster C1/67 Fairphone,
- Koster C1/68 Samsung Duos,
- Koster C1/70 iPad hvid med lilla cover,
- Koster C1/80.1 5 stk. underskrevet kvitteringer på modtagelse af be-løb i euro,
- Koster C1/81.11 Skrivelse, der fremstår som signal til Bahrain vedrørende [...],
- Koster C1/81.15 Dokument vedrørende TNT/benzin og opskrift på at lave sprængstof,
- Koster C1/81.23 Dokument vedrørende baluchierne,
- Koster C1/81.27 Visakort fra [...] udstedt til [...],
- Koster C1/81.28/X-3-16-0-0 Dokumenter vedrørende militært anlæg,
- Koster C1/81.29 Dokument vedrørende kommunikationsmetoder i relation til arbejde/aktioner,
- Koster C1/81.32 Noter vedrørende regnskab fra 2017 og 2018,
- Koster C1/81.33 / X-3-18-0-0 Dokumenter vedrørende forberedelser til aktioner/angreb,
- Koster C1/81.4 / X-3-8-0-0 Håndskrevne noter, hvor saudiarabisk efterretningstjeneste mv. indgår,
- Koster C1/81.6 / X-3-9-0-0 Håndskrevne noter om dagsorden til et udvalg, herunder ”fremgangsmåde at vælge målene på” ,
- Koster C1/92 Masterdebit Kort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster C1/96 / X-3-33-0-0 Noter med mails og koder fundet sammen med 3 x 500 euro sedler,
- Koster C3/1 iPhone 6S,
- Koster C3/2 iPad Mini med sort cover og
- Koster C3/3 PC af mærket Lenovo.

Hos Tiltalte 2:

- Koster B1/2 iPhone 7,
- Koster B1/3 iPhone 6S og
- Koster B1/57 Stationær PC af mærket Acer

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, nedlagt påstand om konfiskation af følgende beløb:

Hos Tiltalte 1:

- Koster D1/23.1, D1/26 og D3/6.1,

- 32.879,50 kr.,
- 33.034,21 euro,
- 27 svenske kroner,
- 1000 saudiarabiske rial,
- 30 egyptiske pund og
- 0,75 dinar.

Hos Tiltalte 3:

- Koster C1/101 og
- 6.655 euro.

De tiltaltes påstande

Tiltalte 1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte 1 har over for påstanden om udvisning nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte 1 har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden i det omfang, han kendes skyldig.

Tiltalte 3 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte 3 har over for påstanden om udvisning nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte 3 har over for konfiskationspåstanden nedlagt påstand om frifindelse og har i den forbindelse anført, at der bl.a. er tale om konfiskation af tre Visa-kort, der ikke tilhører ham.

Tiltalte 2 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte 2 har over for påstanden om frakendelse af sin danske ind-fødsret og udvisning nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte 2 har over for konfiskationspåstanden i forhold til ham ned-lagt påstand om frifindelse og har ikke haft bemærkninger til påstanden om konfiskation af dokumenter hos alle de tiltalte, idet dokumenterne ikke er hans.

Sagens oplysninger

Sagen er hovedforhandlet over 54 retsdage i perioden fra den 29. april 2021 til den 2. marts 2022.

Bevisførelsen i den del af sagen, der vedrører straffelovens § 108, § 114 b, § 114 d og § 114 e, har af hensyn til statens forhold til fremmede magter samt de tiltaltes og andres sikkerhed fundet sted for lukkede døre, idet dørlukningen dog har været begrænset således, at den ikke har omfattet en række erklæringer og vidneforklaringer af mere generel karakter.

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af de tiltalte vedrørende såvel de forhold, som er behandlet for lukkede døre, som sagens øvrige forhold.

Der er afgivet vidneforklaring af bl.a.

- lektor Vidne 1, der har udarbejdet erklæringer om og afgivet forklaring om bl.a. iranske forhold og angrebet på militærparaden i Ahwaz den 22. september 2018,
- lektor Vidne 2, der har udarbejdet en erklæring om og afgivet forklaring om bl.a. mellemøstlige, herunder saudiarabiske, forhold,
- en medarbejder, Vidne 3, fra Center for Terroranalyse, hvorfra der er udarbejdet erklæringer om angrebet på militærparaden i Ahwaz den 22. september 2018, Arab Struggle Movement for the Liberation of Ahwaz (ASMLA), Muhyiddin Al-Nasser Brigaden, Jaish Al-Adl og Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê (PJAK), som vidnet har afgivet forklaring om,
- Vidne 4, der har udarbejdet en erklæring om og bl.a. afgivet forklaring om arabisk Ahwaz og iranske politikker,
- Vidne 5, der har afgivet forklaring om bl.a. menneskerettighedsspørgsmål i Mellemøsten og Den Arabiske Golf
- medlem af Europa-Parlamentet Vidne 6, der har afgivet forklaring om bl.a. menneskerettighedsspørgsmål, samt
- en medarbejder, Vidne 7, fra Forsvarets Efterretningsregiment, hvorfra der er udarbejdet erklæringer om militære vurderinger af dokumenter, som vidnet for lukkede døre har afgivet forklaring om, samt
- advokat [...] og advokat [...], der har afgivet forklaring om deres arbejde for Ahwazna Fonden.

Identiteten på medarbejderen fra Center for Terroranalyse og medarbejderen fra Forsvarets Efterretningsregiment er i henhold til rettens kendelser herom ikke nærmere oplyst.

Derudover er der for lukkede døre afgivet forklaring af personer med tilknytning til ASMLA eller de tiltalte mv. og personer, som der er indsamlet oplysninger om, ligesom der har været enighed om at dokumentere andre forklaringer til politiet.

Der er herunder afgivet forklaring af [...].

Forklaringerne er gengivet i retsbogen.

Der er ud over de ovennævnte erklæringer mv. under sagen dokumenteret oplysninger vedrørende bl.a.

- angrebet på militærparaden i Ahwaz den 22. september 2018 og de tiltaltes ytringer herom,
- ransagninger og fund hos de tiltalte og i Ahwazna Fondens tv-studie i Ringsted,
- it- og andre tekniske undersøgelser og udlæsninger af usb-stik, telefoner, pc'er mv.,
- korrespondance, chats og samtaler, som bl.a. Navn 1, de tiltalte og andre har deltaget i,
- personer, som de tiltalte har korresponderet med eller været i kontakt med,
- dom af 27. oktober 2021 fra Retten i Rotterdam, Holland, vedrørende Person 6,
- rejser og møder, som de tiltalte har deltaget i,
- transaktioner i en række udenlandske banker, kontoudtog, notater mv. om økonomiske forhold,
- rapporter fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om gennemgang af økonomiske oplysninger,
- personer, organisationer og militære forhold, som der er indhentet oplysninger om,
- artikler mv. fra medier og andre åbne kilder,
- videoer og lydoptagelser,
- rumaflytninger af Ahwazna Fondens tv-studie i Ringsted,
- iranske forhold, herunder Revolutionsgarden,
- saudiarabiske forhold.

Den nærmere bevisførelse fremgår af retsbogen.

Dele af parternes procedure har af hensyn til statens forhold til fremmede magter samt de tiltaltes og andres sikkerhed fundet sted for lukkede døre.

Personlige oplysninger

Tiltalte 1

Udlændingestyrelsen har den 28. april 2021 afgivet følgende udtalelse om udvisningsspørgsmålet vedrørende Tiltalte 1:

”Udtalelse om mulig udvisning af Tiltalte 1 ...

Midt- og Vestsjællands Politi har den 15. april 2021 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn:	<u>Tiltalte 1</u>
Nationalitet:	Iran
Cpr.nr.:	<u>CPR nr. 1</u>

der er tiltalt for overtrædelse af:

- Straffelovens § 108, stk. 1, og stk. 2, jf. stk. 1
- Straffelovens § 114e, jf. § 21
- Straffelovens § 114b, nr. 2,
- Straffelovens § 114b, nr. 2, jf. § 21
- Straffelovens § 136, stk. 2

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængsel i mere end 4 år.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Tiltalte 1 er ikke tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden 4. februar 2020.

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte 1 fik den 16. november 2006 opholdstilladelse i Dan-mark efter udlændingelovens § 8, stk. 1 indtil den 4. december 2008. Pågældende indrejste i Danmark den 4. december 2006.

Tiltalte 1's opholdstilladelse er senest den 7. marts 2019 for-længet indtil den 7. marts 2021. Udlændingestyrelsen startede den 3. december 2020 af egen drift en sag om forlængelse af opholdstilladelse. Sagen er fortsat verserende, og pågældende har lovligt ophold under sagens behandling.

Længden af Tiltalte 1's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 4. december 2006, hvor pågældende indrejste i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, jf. stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte 1 har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 13 år og 2 måneder.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte 1 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvises til politiets afhøringsrapport af 3. december 2020.

Heraf fremgår at Tiltalte 1 blandt andet har oplyst, at han:

- Kom til Danmark i 2006
- Startede på sprogscole da han ankom til Danmark. Han har se-nest til IT-supporter hos Skole, men måtte stoppe i 2018 da han fik person beskyttelse af det danske politi
- Er politisk aktiv i ASMLA-regi, og har brugt al sin tid herpå. Han har i denne forbindelse haft kontakt til medier i Danmark, startet en tv-station, arrangeret møder og konferencer både i Danmark og i udlandet
- Han har ikke været ansat i et job i Danmark, da han har brugt meget tid på ASMLA
- Taler og forstår lidt dansk, ligesom han også kan skrive og læse lidt dansk
- Taler og skriver arabisk og farsi

- Har en ægtefælle i Danmark. Ægtefællen blev tilkendt førtidspension i 2015.
- Har fem børn. Fire af børnene er voksne og den mindste er 17 år gammel. De bor alle sammen i Danmark. Alle børnene har gået, eller går i dansk skole. Det yngste barn går i 9. klasse. Alle børnene taler godt dansk, og fungerer godt i det danske samfund
- Har sin mor i Danmark som samboende med resten af familien i Ringsted
- Har haft meget samvær med danske familier. Specielt da han var bosat i Jylland

Udlændingestyrelsen bemærker, at to af pågældendes herboende børns opholdstilladelse er betinget af den pågældende.

Såfremt Tiltalte 1 bliver udvist af Danmark vil Udlændingestyrelsen tage stilling til om de to børn kan bevare opholdstilladelsen på selvstændigt grundlag.

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle og andre børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udlændingestyrelsen skal gøre opmærksom på, at Tiltalte 1 har et mindreårigt barn, der er 17 år. Barnet er iransk statsborger, og var 6 år og 5 måneder ved indrejsen i Danmark.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at Tiltalte 1's yngste barn kan have opnået selvstændig tilknytning til Danmark, idet barnet har opholdt sig ca. 10 år i Danmark i sine formative år, hvor barnet har gået i dansk skole. Det kan derfor være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise familien til at udøve familielivet i Iran, idet Danmark er nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Udlændingestyrelsen skal desuden bemærke, at en vurdering af barnets tarv som defineret i FN konventionen om Barnets Rettigheder, ligeledes bør indgå i Domstolens vurdering af udvisningsspørgsmålet.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks interna-

tionale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 eller nr. 6.

...

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1, eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.”

Der er under hovedforhandlingen endvidere dokumenteret fra afhøringer af Tiltalte 1 vedrørende udlændingelovens § 26.

Tiltalte 1 har under hovedforhandlingen afgivet forklaring om sine personlige forhold. Herom henvises til retsbogen.

Tiltalte 1 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte 1 har under sagen været frihedsberøvet siden den 3. februar 2020, herunder i isolation fra den 3. februar 2020 til den 13. februar 2020.

Tiltalte 3

Udlændingestyrelsen har den 28. april 2021 afgivet følgende udtalelse om udvisningsspørgsmålet vedrørende Tiltalte 3:

”Udtalelse om mulig udvisning af Tiltalte 3 ...

Midt- og Vestsjællands Politi har den 15. april 2021 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: Tiltalte 3
Nationalitet: Iran
Cpr.nr.: CPR nr. 3

der er tiltalt for overtrædelse af:

- Straffelovens § 108, stk. 1, og stk. 2, jf. stk. 1
- Straffelovens § 114e, jf. § 21
- Straffelovens § 114b, nr. 2, jf. § 21
- Straffelovens § 114d, stk. 1
- Straffelovens § 136, stk. 2

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængsel i mere end 4 år.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Tiltalte 3 er ikke tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden 4. februar 2020.

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte 3 fik den 16. november 2006 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 8, stk. 1 indtil den 28. april 2010. Pågældende indrejste i Danmark den 4. december 2006.

Tiltalte 3 er senest den 25. august 2015 meddelt tidsube-grænset.

Længden af Tiltalte 3's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 4. december 2006, hvor pågældende indrejste i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, jf. stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte 3 har således – når den i udlændingelovens § 27,

stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 13 år og 2 måneder.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte 3 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvises til politiets afhøringsrapport af 13. november 2020.

Heraf fremgår at Tiltalte 3 blandt andet har oplyst, at han :

- Han kom til Danmark i 2006
- Har fast bopæl i Ringsted. Han har boet der med sin familie siden 2013
- Har haft arbejde i Danmark siden han inorejste
- Har taget 9. og 10. klasse i Danmark, og har læst IT-support de sidste 1½ år
- Har en diskusprolaps
- Har en hustru som han er familiesammenført med. Hustruen læser på VUC og modtager SU.
- Har fire børn som er født i hhv. 2006, 2013, 2017 og 2020. Børnene går i dansk skole, og sønnen spiller fodbold
- Har sin mor i Danmark. Faren er afdød
- Har flere søskende som er i Iran
- Har flere danske venner
- Kan skrive og tale dansk
- Kan skrive og tale arabisk og farsi

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle og børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udlændingestyrelsen skal gøre opmærksom på, at Tiltalte 3 har fire børn, der er henholdsvis 14, 7, 4 og 1 år. Alle børnene er iranske statsborgere. Det ældste barn var 3 år og 7 måneder ved indrej-sen til Danmark. De tre mindste børn er alle født i Danmark.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at Tiltalte 3's æld-ste børn kan have opnået selvstændig tilknytning til Danmark, idet bør-nene har opholdt sig hhv. ca. 10 og 7 år i Danmark i deres formative år, hvor de har gået i dansk skole. Det kan derfor være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise fami-

lien til at udøve familielivet i Iran, idet Danmark er nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Udlændingestyrelsen skal desuden bemærke, at en vurdering af barnets tarv som defineret i FN konventionen om Barnets Rettigheder, ligeledes bør indgå i Domstolens vurdering af udvisningsspørgsmålet.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2, eller nr. 6.

...

Det fremgår af udlændingelovens § 49a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1, eller § 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.”

Der er under hovedforhandlingen endvidere dokumenteret fra afhøring af Tiltalte 3 vedrørende udlændingelovens § 26.

Tiltalte 3 har under hovedforhandlingen afgivet forklaring om sine personlige forhold. Herom henvises til retsbogen.

Tiltalte 3 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte 3 har under sagen været frihedsberøvet siden den 3. februar 2020, herunder i isolation fra den 3. februar 2020 til den 13. februar 2020.

Tiltalte 2

Udlændingestyrelsen har den 28. august 2020 afgivet følgende udtalelse om Tiltalte 2's statsborgerlige forhold:

”Udtalelse om statsborgerlige forhold

Ved e-mail af 17. april 2020 har Speciel Efterforskning, Afdelingen for Organiseret Kriminalitet ved Midt- og Vestsjællands Politi udbedt sig Udlændinge- og Integrationsministeriets udtalelse om følgende forhold vedrørende borgeren Tiltalte 2 CPR nr. 2:

- A) Hvad er grundlaget for at Tiltalte 2 er tildelt dansk statsborgerskab?
- B) Har Tiltalte 2 fortsat statsborgerskab i Iran – og dermed dobbelt statsborgerskab?

1) Udlændinge- og Integrationsministeriet skal indledningsvist om grundlaget for Tiltalte 2's erhvervelse af dansk indfødsret oplyse, at efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få dansk indfødsret uden ved lov. Bestemmelsen indebærer, at det ikke kan overlades til administrative myndigheder eller til domstolene at træffe afgørelse om tildeling af dansk indfødsret til udenlandske statsborgere og statsløse personer.

Grundlovens § 44, stk. 1, antages dog ikke at være til hinder for, at der ved lov fastsættes bestemmelse om, at dansk indfødsret opnås automatisk, når visse faste kendsgerninger er til stede. Således er der f.eks. i den gældende indfødsretslov regler om, i hvilke tilfælde dansk indfødsret erhverves ved fødslen, ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab og ved adoption. Bestemmelsen i Grundlovens § 44, stk. 1, er heller ikke anset for at være til hinder for fastsættelse af bestemmelser om udlændinges ret til at erhverve dansk indfødsret, når nogle bestemte betingelser er opfyldt. Sådanne bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring fremgår af indfødsretslovens §§ 3-4. Der bliver ikke derved af myndighederne truffet afgørelse om tildeling af indfødsret, idet det derimod blot af myndighederne konstateres, om de betingelser, der er fastsat i loven, er opfyldt.

Såfremt sådanne betingelser for at afgive erklæring ikke er til stede,

kan dansk indfødsret kun tildeles ved, at den pågældende optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse (naturalisation).

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal dernæst oplyse, at Tiltalte 2 (dengang Navn 2) ved lov af 20. decem-ber 2016 har fået dansk indfødsret (statsborgerret) med virkning fra den 27. december 2016, jf. § 6 i lov om dansk indfødsret, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet skal om hvorvidt Tiltalte 2 fortsat er iransk statsborger oplyse, at denne forud for sin er-hvervelse af dansk indfødsret i Den Centrale Personregister såvel som i Udlændinge og informations Portalen stod registreret som værende statsborger i Iran.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal endvidere oplyse, at mini-steriet til brug for denne sag har indhentet Tiltalte 2's tidligere ansøgningssag om dansk statsborgerskab. Det fremgår heraf at Tiltalte 2 i ansøgningsskemaet har oplyst at denne var iransk statsbor-ger. Det bemærkes i den forbindelse at Tiltalte 2 havde under-skrevet ansøgningsskemaets pkt. 3, hvori den pågældende har erklæret på tro og love, at alle oplysninger i ansøgningsskemaet er korrekte.

Det er således Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at Tiltalte 2 var i besiddelse af iransk statsborgerskab på tidspunk-tet for sin erhvervelse af dansk statsborgerskab.

3. Udlændinge- og Integrationsministeriet skal dernæst oplyse, at fra den 1. september 2015 trådte nye regler i kraft, som betød, at dobbelt statsborgerskab accepteredes i dansk ret. De nye regler indebar at ud-lændinge efter denne dato ikke ville skulle give afkald på deres oprin-delige statsborgerskab som en betingelse for at blive danske statsbor-ger.

Henset til at dobbelt statsborgerskab efter dansk ret var tilladt efter den 1. september 2015 blev Tiltalte 2 ikke fra danske myndigheders side mødt med et krav om at blive løst fra sit iranske statsborgerskab som en betingelse for at kunne erhverve dansk statsborgerskab. Hvor-vidt Tiltalte 2 således fortsat er i besiddelse af iransk statsbor-gerskab, beror derfor på iransk statsborgerskabslovgivning.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har henset hertil den 12. maj 2020 fremsendt en høring til Kongelig Dansk Ambassade i Teheran, Iran. Formålet med høringen var at indhente oplysninger om iransk

statsborgerskabslovgivning herunder oplysninger om hvorvidt en iransk statsborger, som har erhvervet fremmed statsborgerskab efter den 1. september 2015, automatisk ville fortabe sit iranske statsborgerskab derved.

Ved brev af 14. juli 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet via Det Danske Udenrigsministerium modtaget svar på ministeriets høring fra Udenrigsministeriet i Iran.

Det fremgår af dette svar, at der i Iran eksisterer en retlig procedure for løsning/frasigelse af iransk statsborgerskab. Det fremgår endvidere, at såfremt denne procedure ikke følges vil den pågældende persons erhvervelse af fremmed statsborgerskab af iranske myndigheder anses for ugyldig/en nullitet og den pågældende person vil fortsat blive anset som værende iransk statsborger. Det fremgår herudover, at dobbelt statsborgerskab ikke anerkendes i Iran, og at iranske myndigheder i det store hele ignorerer dobbelt statsborgerskab. Det fremgår afslutningsvist af svaret, at iranske statsborgere for at kunne erhverve fremmed statsborgerskab ville skulle give afkald på deres iranske statsborgerskab hvilket ville forudsætte en tilladelse fra de iranske myndigheder.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er ikke bekendt med oplysninger som indikerer at Tiltalte 2 er blevet løst fra sit iranske statsborgerskab efter den ovenfor anførte procedure eller at denne skulle have modtaget en tilladelse fra de iranske myndigheder til at erhverve dansk statsborgerskab.

4. Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således afslutningsvist samfattende udtale at det henset til ovenstående er ministeriets vurdering af Tiltalte 2 foruden sit danske statsborgerskab er i besiddelse af iransk statsborgerskab.

Ministeriet skal dog i den forbindelse understrege at ministeriet ikke til brug for denne udtalelse har forhørt sig hos iranske myndigheder om hvorvidt Tiltalte 2 er blevet løst fra sit iranske statsborgerskab eller hvorvidt denne af iranske myndigheder har fået tilladelse til at opnå dansk indfødsret.”

Udlændingestyrelsen har den 28. april 2021 afgivet følgende udtalelse om udvisningsspørgsmålet vedrørende Tiltalte 2:

”Udtalelse om mulig udvisning af Tiltalte 2 ...

Midt- og Vestsjællands Politi har den 15. april 2021 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: Tiltalte 2
Nationalitet: Danmark og Iran
Cpr.nr.: CPR nr. 2

der er tiltalt for overtrædelse af:

- Straffelovens § 108, stk. 1, og stk. 2, jf. stk. 1
- Straffelovens § 114 e, jf. § 21
- Straffelovens § 114 b, nr. 2
- Straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. § 21
- Straffelovens § 136, stk. 2

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængsel i mere end 4 år.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om, at Tiltalte 2 frakendes sit danske statsborgerskab i medfør af indfødsretslovens § 8 b, stk. 1.

Tiltalte 2 er ikke tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden den 4. februar 2020.

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte 2 fik den 13. december 2006 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 8, stk. 1, indtil den 10. januar 2009. Pågældende indrejste i Danmark den 10. januar 2007.

Tiltalte 2's opholdstilladelse blev den 3. januar 2013 meddelt tidsubegrænset.

Tiltalte 2 fik ved lov af 20. december 2016 dansk indfødsret (statsborgerret) med virkning fra den 27. december 2016.

Det fremgår af udtalelse af 28. august 2020 fra Indfødsretskontoret, Udlændinge- og Integrationsministeriet, at Tiltalte 2 forud for sin erhvervelse af dansk indfødsret i Det Centrale Personregister såvel som i Udlændinge Informations Portalen stod registreret som værende

statsborger i Iran. Det fremgår videre at Tiltalte 2 i hans ansøgning om dansk statsborgerskab havde oplyst, at han var iransk statsborger. Det er således Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at Tiltalte 2 var i besiddelse af iransk statsborgerskab på tidspunktet for sin erhvervelse af dansk statsborgerskab.

Det fremgår videre af udtalelsen fra Indfødsretskontoret, at der i Iran eksisterer en retlig procedure for løsning/frasigelse af iransk statsborgerskab. Det fremgår endvidere, at såfremt denne procedure ikke følges vil den pågældende persons erhvervelse af fremmed statsborgerskab af iranske myndigheder anses for ugyldigt/en nullitet og den pågældende person vil fortsat blive anset som værende iransk statsborger. Det fremgår herudover, at dobbelt statsborgerskab ikke anerkendes i Iran, og at iranske myndigheder i det store hele ignorerer dobbelt statsborgerskab. Det fremgår afslutningsvist, at iranske statsborgere for at kunne erhverve fremmed statsborgerskab ville skulle give afkald på deres iranske statsborgerskab, hvilket ville forudsætte en tilladelse fra de iranske myndigheder.

Indfødsretskontoret har oplyst, at de ikke er bekendt med oplysninger, som indikerer at Tiltalte 2 er blevet løst fra sit iranske statsborgerskab efter den ovenfor anførte procedure eller at Tiltalte 2 skulle have modtaget en tilladelse fra de iranske myndigheder til at erhverve dansk statsborgerskab.

På baggrund af ovennævnte oplysninger har indfødsretskontoret vurderet, at Tiltalte 2 foruden sit danske statsborgerskab er i besiddelse af iransk statsborgerskab.

Efter udlændingelovens § 18 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når en udlænding erhverver dansk indfødsret.

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at såfremt Tiltalte 2 fratages sit danske statsborgerskab vil Udlændingestyrelsen herefter, såfremt pågældende ikke også dømmes til udvisning, skulle foretage en vurdering om mulig inddragelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens §§ 18 a, stk. 2, og 3, jf. § 19, jf. § 10.

Såfremt Tiltalte 2 måtte blive frataget sit danske statsborgerskab, er det Udlændingestyrelsens vurdering, at Tiltalte 2 vil have lovligt ophold i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27, da pågældende ville falde tilbage på sin tidligere opholdstilladelse af 3. januar 2013.

Såfremt Tiltalte 2 måtte blive frataget sit danske statsborger-skab ville længden af Tiltalte 2's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 10. januar 2007, hvor indrejste i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, jf. stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte 2 har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 13 år og 25 dage.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte 2 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 7. december 2020.

Heraf fremgår at Tiltalte 2 blandt andet har oplyst, at han:

- Kom til Danmark som kvoteflygtning den 10. januar 2007
- Efter knapt et år i Danmark startede med at arbejde hos Post-danmark. Han arbejdede her frem til september 2016.
- Startede på sprogskole da han kom til Danmark. Fra 2014-2016 tog han en HF-uddannelse i Danmark. Han startede i 2017 på Københavns Universitet hvor han læste Studieretning. Efter planen skulle han være færdig med uddannelsen i januar 2021
- Har gode dansk kundskaber. Han mener selv, at hans skriftlige kundskaber er bedre end de mundtlige
- Har været aktiv i Sportsklub
- Har en ægtefælle og to børn på hhv. 3 og 6 år. Han har også en bror i Danmark
- Ægtefællen er færdiguddannet som pædagog næste år. Hans søn går i 0. klasse, og den yngste er kun 3 år
- Forældre og andre søskende bor i Iran. Han har meget lidt kontakt med familien i Iran, da han er bange for at udsætte dem for

fare

- Har to tætte danske venner. Som familie har de flere vennepar, heriblandt et dansk/engelsk par
- At han har følt sig dansk siden han kom til Danmark i 2007

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle og børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udlændingestyrelsen skal gøre opmærksom på, at Tiltalte 2 har to mindreårige børn på 7 og 3 år, der er danske statsborgere.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse henlede opmærksomheden mod EU-domstolens dom af 10. maj 2017 i sagen c-133/15, Chavez-Vilchez, som vedrører den særlige situation, hvor en tredjelandsforælder undtagelsesvis kan aflede en opholdsret fra sit unionsborgerbarn i medfør af artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) om unionsborgerskabet.

Det skal endvidere oplyses, at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en tredjelandsforælder, der har en afledt opholdsret i medfør af TEU art. 20, skal været begrundet i tredjelandsstatsborgerens personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse.

Det er Udlændingestyrelsens umiddelbare vurdering, at Tiltalte 2 kan have en afledt opholdsret på baggrund af sine børn, der er danske statsborgere, hvorfor en udvisning af Tiltalte 2 potentielt kan være uforenelig med EU-reglerne.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at det på baggrund af de oplysninger, der fremgår af politiets afhøringsrapport af 7. december 2020, er styrelsens vurdering, at Tiltalte 2 kan være beskyttet af de rettigheder, som kan udledes af Chavez-Vilchez dommen, hvorfor en udvisning af pågældende potentielt kan være uforenelig med EU-reglerne, da pågældende kan være omfattet af EU-reglerne.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 eller nr. 6.

...

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.”

Udlændingestyrelsen har den 12. november 2021 afgivet følgende supplerende udtalelse om Tiltalte 2's statsborgerlige forhold:

”Supplerende udtalelse om statsborgerlige forhold ...

Ved e-mail af 17. april 2020 har Special Efterforskning, Afdelingen for Organiseret Kriminalitet ved Midt- og Vestsjællands Politi udbedt sig Udlændinge- og Integrationsministeriets udtalelse om følgende forhold vedrørende borgeren Tiltalte 2 CPR nr. 2:

- A) Hvad er grundlaget for at Tiltalte 2 er tildelt dansk statsborgerskab?
- B) Har Tiltalte 2 fortsat statsborgerskab i Iran – og dermed dobbelt statsborgerskab?

Ved brev af 28. august 2020 fremsendte Udlændinge- og Integrationsministeriet svar til Midt- og Vestsjællands Politi, i hvilket Udlændinge- og Integrationsministeriet redegjorde for det retlige grundlag for Tiltalte 2's erhvervelse af dansk statsborgerskab. Endvidere meddelte Udlændinge- og Integrationsministeriet, at det er ministeriets vurdering, at Tiltalte 2 er statsborger i både Iran og Danmark.

Ved e-mail af 27. oktober 2021 har statsadvokaten i København fremsendt oversættelse af en avisartikel, som efter det oplyste er fra 7. janu-

ar 2017, hvoraf det fremgår, at et iransk parlamentsmedlem har udtalt at ”Iransk statsborgerskab for personer med dobbelt statsborgerskab bortskaffes” . Statsadvokaten har på den baggrund anmodet om Udlændinge- og Integrationsministeriet om en supplerende udtalelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at det fremgår af ministeriets udtalelse af 28. august 2020, at ministeriet forud for sin udtalelse indhentede oplysninger fra de iranske myndigheder om, hvorvidt en iransk statsborger, som har erhvervet fremmed statsborgerskab efter den 1. september 2015, automatisk ville fortabe sit iranske statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal i samme forbindelse henlede opmærksomheden på, at det fremgår af ministeriets udtalelse af 28. august 2020, at det iranske Udenrigsministerium i den forbindelse oplyste, at der i Iran eksisterer en retlig procedure for løsning/frasigelse af iransk statsborgerskab. Det oplystes endvidere, at såfremt denne procedure ikke følges vil den pågældende persons erhvervelse af fremmed statsborgerskab af iranske myndigheder anses for ugyldigt/en nullitet og den pågældende person vil fortsat blive anset som værende iransk statsborger.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan her tilføje, at det iranske udenrigsministerium i sit svar henviser til artikel 989 i den iranske civilretslovgivning, som blandt andet omhandler statsborgerskab.

For så vidt angår den fremsendte oversættelse af en avisartikel, som efter det oplyste er fra 7. januar 2017, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke anledning til at betvivle troværdigheden af de iranske myndigheders oplysninger om iransk statsborgerskabslovgivning, herunder deres udtalelse fra juli 2020 om, at iransk statsborgerskab ikke fortabes automatisk i forbindelse med erhvervelse af fremmed statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan tilføje, at såfremt Tiltalte 2 oplyser at være blevet løst fra sit iranske statsborgerskab, bør dokumentation herfor forelægges for den danske ambassade i Tehran med henblik på verificering af indholdet hos de iranske myndigheder.”

Der er under hovedforhandlingen endvidere dokumenteret fra afhøring af Vidne 5 vedrørende udlændingelovens § 26.

Tiltalte 2 har under hovedforhandlingen afgivet forklaring om sine personlige forhold. Herom henvises til retsbogen.

Tiltalte 2 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte 2 har under sagen været frihedsberøvet siden den 3. februar 2020, herunder i isolation fra den 3. februar 2020 til den 13. februar 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

”Forhold 1

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at der i hvert fald fra begyndelsen af gerningsperioden i 2012 og indtil 2017 har været løbende og omfattende korrespondance mellem en part benævnt Navn 1 og en anden part. Korrespondancen vedrører en række emner. En del af korrespondancen har karakter af udveksling af oplysninger om enkeltpersoner, organisationer og militære anliggender. Det er kendetegnende for denne del af korrespondancen, at den anden part har efterspurgt oplysninger, som Navn 1 derefter har sendt, eller at Navn 1 af egen drift har sendt oplysninger til den anden part.

Korrespondancen fra Navn 1 indeholder oplysninger om enkeltpersoner, ofte af ahwazisk eller persisk afstamning, i både Danmark og udlandet i form af bl.a. navne og aliasser, familieforhold, levnedbeskrivelser, beskrivelser af opholdssteder, flugtruter og -forløb, afstamning og nationalitet, tilknytning til politiske partier og organisationer samt loyalitetsforhold og vurderinger af troværdighed. I korrespondancen har den anden part ofte efterspurgt oplysninger om personernes forbindelse til det iranske styre og den iranske efterretningstjeneste samt personernes syn på ”kongeriget”. Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at ”kongeriget” er en betegnelse for Saudi Arabien. I dele af korrespondancen er personer betegnet som efterretningsagenter, kollaboratører eller spioner, og der er i dele af korrespondancen indsat billeder af personerne, deres pas eller lignende.

I korrespondancen fra Navn 1 er der endvidere oplysninger om bevægelse

ser, organisationer og partier, herunder enkelte i Danmark, i form af bl.a. historik, tilhørsforhold, samarbejdsrelationer, loyalitet og centrale personer i bevægelserne mv.

Der er i korrespondancen fra Navn 1 herudover oplysninger vedrørende iranske militære anliggender i form af bl.a. oplysninger om placeringen og karakteren af militære anlæg, installationer og enheder samt militært materiel.

I korrespondancen har Navn 1 ofte angivet, at oplysningerne er baseret på et netværk af efterretningskilder, og det er i korrespondancen nævnt, at "bevægelsen" træner personer i at udføre efterretningsarbejde. Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at "bevægelsen" er en betegnelse for Arab Struggle Movement for the Liberation of Ahwaz, ASMLA. Der er i korrespondancen omtale af et "krypteringsapparat", ligesom der i korrespondancen udveksles og benyttes kodeord. Retten lægger til grund, at "krypteringsapparatet" er anvendt i forbindelse med udvekslingen af korrespondancen mellem parterne.

Sideløbende med korrespondancen mellem Navn 1 og den anden part havde Tiltalte 3 fra 2015 – efter at den anden part havde bedt om kontinuerlig kommunikation via WhatsApp – løbende kontakt via chat på WhatsApp med en person, som blev betegnet [A], med udveksling af oplysninger svarende til de ovennævnte.

I forbindelse med afslutningen af Navn 1's korrespondance med den anden part i 2017 instruerede den anden part Navn 1 om, at den fremtidige forbindelse skulle være med den person, som Navn 1 mødte i [en nærmere angivet europæisk by] i begyndelsen af 2017. Retten lægger til grund, at dette møde var mellem Tiltalte 2 og [en nærmere angivet person [B]], som var [højtstående saudiarabisk embedsmand]. I overensstemmelse med denne instruktion indledte Tiltalte 2 en korrespondance via chat med [B] og desuden med en person, som blev betegnet [C], og som [B] i slutningen af 2017 henviste Tiltalte 2 til at kommunikere med, da [B] blev udnævnt til [en højere stilling]. I en periode varetog også Tiltalte 3 kommunikationen med [C]. I kommunikationen med [C] blev der ligeledes udvekslet oplysninger svarende til de ovennævnte.

Retten finder, at det er bevist, at de tiltalte er Navn 1.

Retten har herved navnlig lagt vægt på, at korrespondancen mellem Navn 1 og den anden part er fundet hos Tiltalte 1 på usb-stik, som har været anvendt i computere mv., som er fundet hos de tiltalte

og i Ahwazna Fondens lokaler i Ringsted, som de tiltalte havde rådighed over.

Retten har endvidere lagt vægt på, at der er adskillige eksempler på indholdsmæssigt og tidsmæssigt sammenfald mellem Navn 1's korrespondance med den anden part, chats mellem de tiltalte, chats mellem de tiltalte og andre parter samt dokumenter, noter og filer, som er fundet hos de tiltalte. I flere tilfælde er der endda tale om identiske formuleringer.

Herudover indeholder Navn 1's korrespondance en række oplysninger om de tiltalte, herunder deres aktiviteter, kontaktoplysninger og i flere tilfælde kopi af personlige papirer, og de tiltalte angives flere gange som kontaktpersoner for videre kontakt eller som modtagere af penge. Desuden er Navn 1 i dele af korrespondancen omtalt som ASMLA, som de tiltalte er væsentlige aktører i.

I flere tilfælde indikerer oplysninger om tilblivelsen af dokumenterne i Navn 1's korrespondance, at de tiltalte har deltaget i udfærdigelsen af dokumenterne. Endvidere er der i korrespondancen i flere tilfælde indsat screenshots, hvoraf fremgår, at der er anvendt danske browsere og danske teleudbydere mv. I et enkelt tilfælde er Tiltalte 2's Face-book-profil endda anvendt. Herudover er der adskillige henvisninger til Danmark, hvor de tiltalte har haft bopæl i gerningsperioden.

Retten har desuden lagt vægt på, at der hos Tiltalte 1 er fundet en fil med oplysninger om ASMLA's arbejde med at udvikle en efterretningstjeneste.

Retten finder endvidere, at det er bevist, at den anden part, som de tiltalte korresponderede med som Navn 1 og i chats mv. som beskrevet ovenfor, var en saudiarabisk efterretningstjeneste eller personer, som var tilknyttet en sådan.

Retten har herved navnlig lagt vægt på karakteren af korrespondancen og de udvekslede oplysninger, hvori der bl.a. er omtale af kildeoplysninger, systematisk korrespondance med brug af journalnumre, henvisninger til tidligere korrespondance og målrettet informationssøgning. Korrespondancen bærer præg af, at de korresponderende parter var meget sikkerhedsbevidste. I korrespondancen nævnes ofte "kongeriget", hvilket som nævnt lægges til grund er en betegnelse for Saudi Arabien. Den anden part kunne efter indholdet af korrespondancen håndtere visumspørgsmål, foretage anholdelser, koordinere med myndigheder og formidle kontakt til højtstående personer i det saudiarabi-

ske samfund, herunder personer i den saudiarabiske efterretningstjeneste og det saudiarabiske kongehus. Parten er i korrespondancen omtalt som bl.a. ”tjenesten”, ”apparatet” og ”agenturet”. Parten havde endvidere ifølge korrespondancen en ledelse og adgang til betydelige økonomiske ressourcer.

Efter oplysningerne om karakteren og omfanget af de tiltaltes involvering i dette forløb finder retten, at de tiltalte alle har været bekendt med, at der var tale om indsamling og videregivelse af oplysninger til en saudiarabisk efterretningstjeneste. Retten lægger endvidere til grund, at de tiltalte alle har været bekendt med omfanget af denne udveksling, og at de alle i fællesskab har haft en rolle heri, uanset at de ikke alle har været direkte involveret i hele korrespondancen.

Den omstændighed, at de tiltalte alle har haft kendskab til udvekslingen af oplysninger med en saudiarabisk efterretningstjeneste, støttes endvidere af rumaflytninger af Ahwazna Fondens lokaler i Ringsted, hvor de tiltalte omtalte kendskab til korrespondancen på usb-stik. Retten lægger efter indholdet af rumaflytningerne til grund, at de tiltalte i den forbindelse diskuterede mulige forklaringer på dette kendskab, herunder en forklaring der i vidt omfang svarer til den forklaring, som de tiltalte har afgivet i retten.

For så vidt angår Tiltalte 2 lægger retten efter bevisførelsen til grund, at han i forhold til de øvrige tiltalte har haft en mindre rolle i informationsudvekslingen med en saudiarabisk efterretningstjeneste. Retten lægger dog til grund, at han over hele gerningsperioden har haft kendskab til og flere gange og løbende har bidraget til informationsudvekslingen, bl.a. ved indsamling af oplysninger og bidrag til udfærdigelse af korrespondance, og navnlig efter 2017, hvor informationsudvekslingen hovedsagelig foregik via chat mellem ham og [C]. Uanset om der måtte være dele af kontakten til en saudiarabisk efterretningstjeneste, som Tiltalte 2 ikke har haft direkte kendskab til, finder retten herefter, at han i hvert fald har anset det for overvejende sandsynligt, at der i hele gerningsperioden blev indsamlet og videregivet oplysninger på en sådan måde, at også han er strafferetligt ansvarlig for det beskrevne forløb i forening med de øvrige tiltalte.

Retten tilsidesætter herefter de tiltaltes forklaringer om, at usb-stik med Navn 1's korrespondance blev bragt hertil i 2017 fra ”fyre i Gol-fen”, og at det alene var som mediefolk og lobbyister eller lignende, at [A], [B] og [C] korresponderede med de tiltalte.

Retten finder, at de tiltalte ved de beskrevne handlinger, som de har fo-

retaget i Danmark, og som kan være til skade for danske eller udenlandske samfundsinteresser eller enkeltpersoners liv eller sikkerhed, har overtrådt straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, idet de ved at indsamle og videregive de nævnte oplysninger har sat en saudiarabisk efterretningstjeneste i stand til at virke inden for den danske stats område. Dette gælder, uanset om de tiltalte også har delt oplysningerne med andre end en saudiarabisk efterretningstjeneste, uanset om denne kunne have fremskaffet tilsvarende oplysninger på anden måde, og uanset om visse af oplysningerne var offentligt tilgængelige.

Det kan ikke føre til en anden vurdering af skyldsspørgsmålet i forhold til de tiltalte, at andre personer kan have bidraget til Navn 1's korrespondance.

Retten finder herefter, at de tiltalte er skyldige i forhold 1.

Forhold 2

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten finder, at det er bevist, at Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden (herefter Brigaden) er ASMLA's væbnede fløj og har en sådan tilknytning til ASMLA, at den må anses som en del af ASMLA.

Retten har herved navnlig lagt vægt på, at Brigaden talrige gange i bl.a. Navn 1's korrespondance, i ASMLA og de tiltaltes udtalelser og erklæringer på tv, på Ahwazna Fondens hjemmeside og på sociale medier mv., i de tiltaltes chat- og mailkorrespondance samt i dokumenter og filer, der er fundet hos de tiltalte og i Ahwazna Fondens lokaler i Ringsted, er anført som ASMLA's væbnede fløj eller lignende. Sprogbrugen i Navn 1's korrespondance mv. angiver en forbindelse mellem ASMLA og Brigaden, herunder ved at Navn 1 har betegnet Brigaden som "vores kæmpere" eller "vores folk" mv. Brigaden er desuden beskrevet som ASMLA's væbnede fløj i videoer, der bl.a. viser aktioner og angreb i Iran. Retten har endvidere lagt vægt på oplysningerne om anvendelse af Brigadens og ASMLA's logoer i forbindelse med hinanden samt oplysningerne om ASMLA's arbejde med at skaffe militært udstyr, militær træning og finansielle midler til Brigaden.

Herudover har retten lagt vægt på oplysningerne i rumaflytninger, chats og Navn 1's korrespondance om, at de tiltalte har givet udtryk for, at de eller ASMLA har haft instruktionsbeføjelser over for Brigaden, herunder ved fra udlandet at angive eller godkende Brigadens handlinger og angrebsmål mv., samt om, at ledelsen af bevægelsens militære

fløj er underordnet lederen af bevægelsen, eller hvem han bemyndiger til denne opgave.

Heroverfor og efter den samlede bevisførelse, herunder navnlig rumaflytningerne, kan de tiltaltes forklaringer om, at Brigadens tilknytning til ASMLA alene har været en facade eller en fortælling ud fra en mellemøstlig kontekst og sprogbrug for at vise styrke, ikke tillægges vægt.

Efter bevisførelsen, herunder Navn 1's korrespondance og chats mv., som de tiltalte har deltaget i, sammenholdt med fund hos de tiltalte og i Ahwazna Fondens lokaler i Ringsted, lægger retten til grund, at Brigaden i hvert fald i gerningsperioden har udført en lang række væbnede aktioner og angreb, navnlig mod Revolutionsgarden og iranske sikkerheds- og politistyrker, iranske offentlige institutioner, iranske oliefaciliteter, iranske pengeinstitutter og iransk infrastruktur. Disse aktioner og angreb har ført til omfattende ødelæggelser, herunder nedbrud af olieproduktion og -forsyning som følge af sprængninger med heraf afledte følger for virksomheder og privatpersoner. Aktionerne og angrebene har endvidere medført en lang række dræbte, sårede og tilfangetagne personer, der navnlig har været fra Revolutionsgarden og iranske sikkerheds- og politistyrker. Herudover lægges det til grund, at der har været aktioner, som har haft til formål at dræbe personer, og at ASMLA har haft et mål om at lade en gruppe likvidere medlemmer af Revolutionsgarden, sikkerhedsstyrker og politiske aktører. Der har endvidere været aktioner og angreb, som er foretaget med vejsidebomber.

Retten lægger endvidere til grund, at Brigadens aktioner og angreb er udført med henblik på at svække den iranske økonomi og destabilisere det iranske styre med det endemål at opnå et selvstændigt Ahwaz.

Efter forarbejderne til straffelovens § 114 skal det ved vurderingen af, om en handling er omfattet af § 114, stk. 1, bl.a. indgå, om handlingen har været rettet mod et demokratisk samfund, der respekterer retsstatsprincippet, eller har været rettet mod en besættelsesmagt mv. Disse forhold skal indgå i en samlet vurdering af alle sagens elementer.

De tiltalte har gjort gældende, at angrebene mod det iranske styre er legitim frihedskamp imod et undertrykkende regime, som begår terrorhandlinger imod sin befolkning, herunder minoritetsgrupper som den arabiske befolkning i Ahwaz. De har endvidere gjort gældende, at Iran ikke kan betragtes som et demokratisk samfund, der respekterer retsstatsprincippet, og at Iran i forhold til Ahwaz må anses for en besættelsesmagt.

Det er ubestridt under sagen og lægges til grund, at Iran ikke kan anses for et demokratisk samfund, og at det iranske styre anvender bl.a. dødsstraf, tortur og diskretionær frihedsberøvelse og undertrykker et-niske minoriteter.

4 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Iran er medlem af FN, og vi har efter de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at antage, at Iran må anses for en besættelsesmagt i forhold til Ahwaz.

Uanset om det i øvrigt forholder sig som anført af de tiltalte, finder vi, at omfanget og karakteren af Brigadens handlinger efter en samlet vurdering må føre til, at Brigadens væbnede aktioner og angreb ikke falder uden for området for straffelovens § 114. Vi finder, at der efter de foreliggende oplysninger ikke er grundlag for at antage, at Brigadens handlinger falder inden for reglerne om væbnede styrkers aktiviteter under væbnede konflikter, og de tiltalte har også udtrykkeligt anført, at dette synspunkt ikke gøres gældende.

På den anførte baggrund finder vi efter en samlet vurdering, at Brigadens aktioner og angreb med henblik på at opnå et selvstændigt Ahwaz udgør terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114.

Vi finder på samme baggrund, at det er bevist, at de tiltalte har haft det til forsæt fornødne faktiske kendskab til Brigadens handlinger. Den omstændighed, at de tiltalte ikke opfatter disse som terrorhandlinger, kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi lægger til grund, at Tiltalte 1 på sine sociale medier har viderebragt og omtalt Brigadens aktioner og angreb, herunder i positive vendinger. Han har endvidere i bl.a. interviews på Ahwazna Fondens tv-kanal omtalt Brigadens aktioner og angreb i rosede vendinger. Han har talrige gange i chats mv. tilkendegivet sin holdning til, angivet eller godkendt, hvordan aktioner eller angreb skulle udføres af Brigaden, og der er hos ham fundet dokumenter mv. vedrørende udførelse af aktioner og angreb.

Vi lægger til grund, at Tiltalte 3 på sine sociale medier har viderebragt oplysninger om og omtalt Brigadens aktioner og angreb, herunder i positive vendinger. Han har endvidere en række gange i chats tilkendegivet sin holdning til, angivet eller godkendt, hvordan aktioner eller angreb skulle udføres af Brigaden, og der er hos ham fundet

dokumenter mv. vedrørende udførelse af aktioner og angreb.

I forhold til Tiltalte 2 lægger vi til grund, at han på sine sociale medier og i udtalelser til pressen har viderebragt og omtalt Brigadens aktioner og angreb, herunder i positive vendinger. Han har endvidere i chats med saudiarabiske myndighedspersoner i positive vendinger viderebragt oplysninger om Brigadens planlagte og gennemførte aktioner og angreb. Vi lægger til grund, at dette har været med henblik på deri-gennem at opnå støtte fra Saudi Arabien til Brigaden.

Det er under sagen endvidere oplyst, at de tiltalte har deltaget i møder med saudiarabiske myndighedspersoner. De tiltalte har herom forklaret bl.a., at møderne har været med det sigte at forene de ikke-persiske minoriteter i Iran for i samarbejde med mellemøstlige og vestlige lande at arbejde for det iranske styres fald. Efter bevisførelsen, herunder chats herom mellem de tiltalte, lægger vi imidlertid til grund, at der i hvert fald i september 2016 og i januar 2017 har været møder med saudiarabiske embedsmænd mv., som henholdsvis Tiltalte 2 og Tiltalte 1 – sidstnævnte med støtte fra Tiltalte 3 – deltog i, og som de tiltalte alle havde en rolle i, og hvor Brigadens forhold blev drøftet med henblik på at søge at opnå støtte for at øge Brigadens muligheder for at udøve aktioner og angreb.

Herudover har der på Ahwazna Fondens tv-kanal og hjemmeside været aktivitet i form af udsendelser mv., hvor Brigadens aktioner og angreb er omtalt, herunder i rosende vendinger. Ligeledes er der i Navn 1's korrespondance talrige tilfælde, hvor der arbejdes for at skaffe militært udstyr og træning samt finansielle midler til Brigaden. Vi lægger til grund, at de tiltalte, der i gerningsperioden alle i varierende omfang har haft centrale og ledende roller i ASMLA, har haft en rolle i og kendskab til i hvert fald dele af denne aktivitet og denne korrespondance. Vi har herved også lagt vægt på bevisvurderingen ovenfor under forhold 1.

Efter forarbejderne til straffelovens § 114 e er bestemmelsen en udvidet medvirkensregel, der omfatter enhver form for støtte til terrororganisationer, selv om støtten ikke kan henføres til konkrete terrorhandlinger. En person, som forsætligt fremmer den kriminelle virksomhed for en terrororganisation med kendskab til gruppens generelle terrorformål, og som dermed bidrager til foretagelse af terrorhandlinger, vil kunne straffes efter den særlige medvirkensregel. Det fremgår endvidere, at bestemmelsen kan omfatte ytringer, der fremmer virksomheden for en terrororganisation, men at bestemmelsen ikke begrænser ytringsfriheden, og at rene sympatitilkendegivelser i forhold til terrororganisationer

ikke er omfattet af bestemmelsen.

Vi finder, at de tiltaltes udtalelser i offentlige fora om Brigaden ikke kan anses som rene sympatitilkendegivelser eller som uafhængig og u-partisk journalistisk virksomhed, men at de efter en samlet vurdering og navnlig sammenholdt med de tiltaltes øvrige handlinger med relation til Brigaden derimod udgør fremme af Brigadens terrorvirksomhed. Retten til ytringsfrihed som beskyttet af artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi har herved lagt vægt på udtalelsernes karakter og den sammenhæng, de er fremkommet i, herunder at udtalelserne fremstår ensidige, parti-ske, ukritiske og med en rosende omtale og en sprogbug, der er kendetegnende for personer, der generelt kan tilslutte sig Brigadens aktiviteter. Vi finder, at de tiltaltes udtalelser fremstår som ren formidling af Brigadens budskaber og aktiviteter, og at de tiltalte derved har funge-ret som talerør for Brigaden.

Der er endvidere ikke grundlag for at anse de tiltaltes handlinger for u-delukkende at være lobbyvirksomhed eller lovlig politisk virksomhed.

Vi finder på den anførte baggrund, at de tiltalte i hele gerningsperioden gennem promovring, anvisninger og foranstaltning og deltagelse i møder med saudiarabiske embedsmænd alle har fremmet virksomheden for Brigaden, der er en terrororganisation. Selv om de tiltalte har haft forskellige roller i den forbindelse, finder vi efter den samlede bevisførelse, at de tiltalte har haft et sådant kendskab til hinandens handlinger og har handlet efter en sådan forudgående planlægning og fælles forståelse, at de alle er strafferetligt ansvarlige for det ovennævnte forløb. De tiltalte har herefter handlet i forening, og de har alle været bekendt med eller i hvert fald anset det for overvejende sandsynligt, at deres handlinger fremmede Brigadens terrorvirksomhed.

På denne baggrund stemmer vi for, at de tiltalte i det anførte omfang er skyldige i forhold 2.

2 nævninger udtaler:

Vi finder, at Brigadens handlinger må anses for et led i en legitim frihedskamp, der har været rettet mod et diktatorisk og undertrykkende styre, der hverken respekterer demokratiske principper eller retsstatsprincippet, og som i forhold til Ahwaz må anses som en besættelses-magt. Brigadens aktioner og angreb har efter en samlet vurdering af alle elementer i bevisførelsen ikke en sådan karakter og intensitet, at de

udgør terrorhandlinger, der er omfattet af straffelovens § 114.

Vi har herved også lagt vægt på, at aktionerne og angrebene navnlig har været rettet mod Revolutionsgarden, der er optaget på USA's ter-rorliste, og mod andre dele af det iranske styre, der indgår i dettes ter-rorregime, og at Brigaden ved sine aktioner og angreb i vidt omfang har taget skridt til at sikre, at disse ikke rammer civile.

Vi har endvidere lagt vægt på, at Brigadens handlinger må sidestilles med den modstandskamp, der i Danmark og en række andre europæis-ke lande blev ført under Anden Verdenskrig, og at man ved en fælden-de skyldkendelse vil legitimere det undertrykkende iranske regime.

Vi finder på den baggrund, at Brigadens handlinger falder uden for anvendelsesområdet for straffelovens terrorbestemmelser, og vi stemmer derfor for at frifinde de tiltalte.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4, er de tiltalte i det anførte omfang skyldige i forhold 2.

Forhold 3

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at Jaish Al-Adl i gernings-perioden har udført adskillige væbnede aktioner og angreb, navnlig mod Revolutionsgarden og iranske sikkerheds- og politistyrker og mod øvrige iranske myndighedspersoner. Disse aktioner og angreb har ført til talrige dræbte, sårede og tilfangetagne, der navnlig har været fra Re-volutionsgarden og iranske sikkerheds- og politistyrker, men også fra anklagemyndighed og domstole. Retten lægger til grund, at Jaish Al-Adl herved har haft som mål at dræbe personer, og at aktioner og an-greb er foretaget ved brug af vejsidebomber eller bilbomber samt tunge våben som morterer og maskingeværer. Det lægges endvidere til grund, at Jaish Al-Adl i flere tilfælde har benyttet sig af langvarige fri-hedsberøvelser og gidseltagninger.

Retten lægger endvidere til grund, at Jaish Al-Adls aktioner og angreb er udført for at destabilisere det iranske styre med det formål at gen- nemtvinge en bedring af forholdene for det baluchiske mindretal i Iran.

Retten har i den forbindelse navnlig lagt vægt på Navn 1's korrespon-dance og chats, som de tiltalte har deltaget i, sammenholdt med fund hos de tiltalte og oplysninger fra Center for Terroranalyse.

4 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Idet vi henviser til det, der er anført ovenfor under forhold 2 om området for anvendelsen af straffelovens § 114, finder vi, at omfanget og karakteren af Jaish Al-Adls handlinger efter en samlet vurdering fører til, at Jaish Al-Adls væbnede aktioner og angreb med henblik på at destabilisere det iranske styre udgør terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114.

Vi finder, at det er bevist, at de tiltalte har haft det til forsæt fornødne kendskab til Jaish Al-Adls handlinger. Den omstændighed, at de tiltalte ikke opfatter disse som terrorhandlinger, kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi har herved navnlig lagt vægt på chats, som de tiltalte har deltaget i, Navn 1's korrespondance samt oplysningerne om Jaish Al-Adls place-ring på USA's terrorliste. Vi lægger i den forbindelse til grund, at Jaish Al-Adl er en videreførelse af Jundallah, som har været opført på USA's terrorliste siden 2010, og at de tiltalte har været bekendt hermed. Vi har herved lagt vægt på, at det fremgår af Navn 1's korrespondance, at Navn 1 har haft et indgående kendskab til Jaish Al-Adls virke og baggrund, og at de tiltalte henset til deres roller i ASMLA må have været bekendt med denne del af Navn 1's korrespondance. Den omstændighed, at Jaish Al-Adl først i 2019 blev anført på USA's terrorliste, kan herefter ikke føre til en anden vurdering.

Vi lægger til grund, at Tiltalte 1 på sociale medier og i et interview på tv-kanalen Orient News i april 2015 har omtalt Jaish Al-Adl og dennes aktioner i positive vendinger. Efter Navn 1's korrespondance lægger retten endvidere til grund, at Tiltalte 1 over for en saudiarabisk efterretningstjeneste har peget på Jaish Al-Adl som samarbidspartner og i forlængelse heraf har foranstaltet kontakt og møder mellem Jaish Al-Adl og saudiarabiske embedsmænd. Det fremgår af bl.a. chats og rumaflytning af Ahwazna Fondens lokaler i Ringsted, at Tiltalte 1 har haft kendskab til nært forestående angreb, som skulle udføres af Jaish Al-Adl, at han har indgået i drøftelser om udførelsen af disse, og at han desuden er blevet orienteret om Jaish Al-Adls udførte aktioner og angreb.

Vi lægger til grund, at Tiltalte 3 på sociale medier har omtalt Jaish Al-Adl og dennes aktioner og angreb, herunder i positive vendinger, og at der på hans bopæl er fundet en kvittering for køb af Jaish Al-Adls internetdomæne. Efter indholdet af chats lægger vi til grund, at

Tiltalte 3 har modtaget detaljerede oplysninger om en af Ja-ish Al-Adls aktioner i umiddelbar forbindelse med, at den fandt sted, at han har modtaget informationer om Jaish Al-Adls angreb fra et ledende medlem af Jaish Al-Adl, og at han har indgået i drøftelser om udførelsen af Jaish Al-Adls forestående angreb. Han har desuden i chats givet udtryk for, at Jaish Al-Adl-aktioner er udført i samarbejde med ASMLA. Efter indholdet af et dokument, som er fundet hos Tiltalte 3, og som fremstår som et udkast til en klage over Saudi Arabiens behandling af repræsentanter for Jaish Al-Adl, lægger vi endvidere til grund, at han har været bekendt med, at ASMLA har foranstaltet kontakt og møder mellem Jaish Al-Adl og saudiarabiske embedsmænd. Efter bevisførelsen lægger vi herudover til grund, at Tiltalte 3 har været involveret i udarbejdelsen af en erklæring fra Jaish Al-Adl om tilfangetagelsen af personer fra iranske sikkerhedsstyrker og krav i forbindelse med frigivelse af disse.

I forhold til Tiltalte 2 lægger vi til grund, at han på sociale medier og i et interview på tv-kanalen Sky News i februar 2019 har omtalt Jaish Al-Adl og dennes aktioner, herunder i positive vendinger. Vi lægger endvidere til grund, at Tiltalte 2 har haft chat-korrespondance med medlemmer af Jaish Al-Adl, og at han i den forbindelse har stillet forslag til Jaish Al-Adls ageren i mediemæssig sammenhæng. Han har desuden haft chat-korrespondance med et ledende medlem af Jaish Al-Adl om etablering af et link fra ASMLA's hjemmeside til Jaish Al-Adls hjemmeside. Efter indholdet af chats lægger vi til grund, at Tiltalte 2 har modtaget detaljerede oplysninger om Jaish Al-Adl-angreb i umiddelbar forbindelse med, at de fandt sted, og at han i samme forbindelse har videregivet oplysninger om angrebene med henblik på mediedækning. Efter bevisførelsen har Tiltalte 2 været involveret i udarbejdelsen af en erklæring fra Jaish Al-Adl om tilfangetagelsen af personer fra iranske sikkerhedsstyrker og krav i forbindelse med frigivelse af disse, og han har korresponderet med saudiarabiske embedsmænd om dette og andre forhold vedrørende Jaish Al-Adl, herunder aktioner og angreb. Efter indholdet af chats lægger vi desuden til grund, at Tiltalte 2 har medvirket til at foranstalte kontakt og møder mellem Jaish Al-Adl og saudiarabiske embedsmænd. Desuden har Tiltalte 2 i sin forklaring givet udtryk for at have været en del af en gruppe, der gav anvisninger til Jaish Al-Adl om at holde sig ude af byerne, så det ikke gik ud over civilbefolkningen, og om kun at gå efter Revolutionsgarden, og givet udtryk for, at Jaish Al-Adl begyndte at rette sig efter disse anvisninger.

Herudover er der i Navn 1's korrespondance talrige eksempler på, at Navn 1 har foranstaltet kontakt og møder mellem Jaish Al-Adl og saudi-

arabiske embedsmænd med henblik på at søge at opnå støtte til Jaish Al-Adls aktioner og angreb og for at skaffe militært udstyr, herunder en raketkaster og automatiske våben, militær træning og finansielle midler til Jaish Al-Adl. Navn 1 har i korrespondancen desuden adskillige gange videregivet særdeles detaljerede oplysninger til en saudiarabisk efterretningstjeneste om Jaish Al-Adls aktioner og angreb, og der er eksempler på, at en saudiarabisk efterretningstjeneste via Navn 1 har søgt at give anvisning til Jaish Al-Adls aktioner. Desuden har der på Ahwazna Fondens tv-kanal og hjemmeside mv. været aktivitet i form af udsendelser mv., bl.a. med udtalelser fra medlemmer af Jaish Al-Adl, hvor Jaish Al-Adls aktioner og angreb er omtalt, herunder i positive vendinger. Vi lægger til grund, at de tiltalte, der i gerningsperioden alle i varierende omfang har haft centrale og ledende roller i ASMLA, har haft en rolle i og kendskab til i hvert fald dele af denne korrespondance og denne aktivitet. Vi har herved lagt vægt på bevisvurderingen oven-for under forhold 1.

Vi finder med henvisning til det, der er anført under forhold 2 om anvendelsesområdet for straffelovens § 114 e, at de tiltaltes udtalelser i offentlige fora om Jaish Al-Adl ikke kan anses som rene sympatitilkendigelser eller som uafhængig og upartisk journalistisk virksomhed, men at de efter en samlet vurdering og navnlig sammenholdt med de tiltaltes øvrige handlinger med relation til Jaish Al-Adl derimod udgør fremme af Jaish Al-Adls terrorvirksomhed. Retten til ytringsfrihed som beskyttet af artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi har herved lagt vægt på udtalelsernes karakter og den sammenhæng, de er fremkommet i, herunder at udtalelserne fremstår ensidige, parti-ske og med en omtale og en sprogbrug, der er kendetegnende for personer, der generelt og ukritisk kan tilslutte sig Jaish Al-Adls aktiviteter. Vi finder, at de tiltaltes udtalelser fremstår som ren formidling af Jaish Al-Adls budskaber og aktiviteter, og at de tiltalte derved har fungeret som talerør for Jaish Al-Adl.

Der er endvidere ikke grundlag for at anse de tiltaltes handlinger for udelukkende at være lobbyvirksomhed eller lovlig politisk virksomhed.

Vi finder på den anførte baggrund, at de tiltalte i hele gerningsperioden gennem rådgivning, promovring, koordinering af angreb samt ved at have foranstaltet kontakt og møder med saudiarabiske embedsmænd alle har fremmet virksomheden for Jaish Al-Adl, der er en terrororganisation. Efter bevisførelsen kan vi derimod ikke lægge til grund, at der faktisk har fundet møder sted mellem de tiltalte eller Jaish Al-Adl og

saudiarabiske embedsmænd med henblik på, at Saudi Arabien skulle støtte Jaish Al-Adl.

Selv om de tiltalte har haft forskellige roller i den forbindelse, finder vi efter den samlede bevisførelse, at de tiltalte har haft et sådant kendskab til hinandens handlinger og har handlet efter en sådan forudgående planlægning og fælles forståelse, at de alle er strafferetligt ansvarlige for det ovennævnte forløb. De tiltalte har herefter handlet i forening, og de har alle været bekendt med eller i hvert fald anset det for overvejende sandsynligt, at deres handlinger fremmede Jaish Al-Adls terrorvirksomhed.

Vi bemærker, at det som ubestridt lægges til grund, at de tiltalte i gerningsperioden har haft kontakt til og deltaget i møder med andre baluchiske organisationer end Jaish Al-Adl som led i en proces med det sigte at forene de ikke-persiske minoriteter i Iran for i samarbejde med mellemøstlige og vestlige lande at arbejde for det iranske styres fald. I de situationer, hvor de tiltalte i chats mv. har nævnt deres forbindelse til balucherne, uden at det udtrykkeligt eller sammenholdt med den øvrige bevisførelse fremgår, at der er tale om Jaish Al-Adl, har vi fundet, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de tiltaltes forklaringer om, at de derved henviste til andre baluchiske organisationer end Jaish Al-Adl. Dette kan imidlertid ikke føre til anden vurdering af skyldsspørgsmålet vedrørende de tiltaltes fremme af Jaish Al-Adls virksomhed end den, der er beskrevet ovenfor.

Vi stemmer herefter for, at de tiltalte i det anførte omfang er skyldige i forhold 3.

2 nævninger udtaler:

Vi finder, at Jaish Al-Adls handlinger må anses for et led i en legitim frihedskamp, der har været rettet mod et diktatorisk og undertrykkende styre, der hverken respekterer demokratiske principper eller retsstatsprincippet, og som i forhold til Ahwaz må anses som en besættelsesmagt. Jaish Al-Adls aktioner og angreb har efter en samlet vurdering af alle elementer i bevisførelsen ikke en sådan karakter og intensitet, at de udgør terrorhandlinger, der er omfattet af straffelovens § 114.

Vi har herved også lagt vægt på, at aktionerne og angrebene navnlig har været rettet mod Revolutionsgarden, der er optaget på USA's ter-rorliste, og mod andre dele af det iranske styre, der indgår i dettes ter-rorregime, og at Jaish Al-Adl ved sine aktioner og angreb har taget skridt til at sikre, at disse ikke rammer civile.

Vi har endvidere lagt vægt på, at Jaish Al-Adls handlinger må sidestilles med den modstandskamp, der i Danmark og en række andre euro-pæiske lande blev ført under Anden Verdenskrig, og at man ved en fældende skyldkendelse vil legitimere det undertrykkende iranske regime.

Vi finder på den baggrund, at Jaish Al-Adls handlinger falder uden for anvendelsesområdet for straffelovens terrorbestemmelser, og vi stemmer derfor for at frifinde de tiltalte.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4, er de tiltalte i det anførte omfang skyldige i forhold 3.

Forhold 4

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten har under forhold 2 fundet det bevist, at Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden (herefter Brigaden) er ASMLA's væbnede fløj og har en sådan tilknytning til ASMLA, at den må anses som en del af ASMLA. Der henvises herom til bevisvurderingen under forhold 2.

4 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Af de grunde, der er anført af flertallet under forhold 2, finder vi, at Brigadens aktioner og angreb med henblik på at opnå et selvstændigt Ahwaz udgør terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114. Vi finder endvidere, at de omstændigheder, der er anført under forhold 2 som begrundelse for, at Brigaden er ASMLA's væbnede fløj mv., fører til, at også ASMLA er ansvarlig for Brigadens terrorhandlinger, idet ASMLA bl.a. gennem bevægelsens arbejde med at skaffe militært understyr, militær træning og finansielle midler til Brigaden og ved at angive og godkende Brigadens handlinger og angrebsmål mv. har bidraget væsentligt til Brigadens terrorhandlinger. Vi finder derfor, at såvel ASMLA som dens væbnede fløj, Brigaden, er en gruppe eller en sammenslutning, som begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114.

Af de grunde, der er anført af flertallet under forhold 2, finder vi endvidere, at det er bevist, at de tiltalte har haft det til forsæt fornødne faktiske kendskab til Brigadens handlinger. Vi finder af de samme grunde og henset til det, der er anført under forhold 2 om de tiltaltes roller i ASMLA, at det er bevist, at de tiltalte også har haft dette faktiske kendskab til ASMLA's handlinger og til ASMLA's rolle i forhold til

Brigadens handlinger. Den omstændighed, at de tiltalte ikke opfatter disse handlinger som terrorhandlinger, kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi lægger til grund, at de tiltalte i gerningsperioden har anmodet en saudiarabisk efterretningstjeneste om betydelige beløb, jf. nedenfor, til ASMLA og Brigaden.

Vi har herved navnlig lagt vægt på Navn 1's korrespondance og chats, som de tiltalte har deltaget i, herunder chats i forbindelse med møder med saudiarabiske myndighedspersoner, og hvori der fremsættes anmodninger om finansiering af ASMLA og Brigadens aktiviteter. I korrespondancen og chat-beskederne er der således anmodet om penge til bl.a. afholdelse af demonstrationer og konferencer, til driften af ASMLA og af Ahwazna Fonden, herunder dens satellit-tv-kanal, men også til iværksættelse og opretholdelse af militære og væbnede aktiviteter. Vi lægger i den forbindelse til grund, at de tiltalte henset til deres positioner i ASMLA, jf. bevisvurderingerne ovenfor, har haft en væsentlig rolle i Navn 1's anmodninger om finansiering af ASMLA og Brigadens aktiviteter. Vi har herved også lagt vægt på oplysningerne i Navn 1's korrespondance om Tiltalte 2's modtagelse af større beløb samt bevisvurderingen under forhold 1. Vi har endelig lagt vægt på forklaringerne fra Tiltalte 1 og Tiltalte 3 om deres anmodninger om betydelige beløb over for personer, som efter bevisførelsen er saudiarabiske myndighedspersoner.

Vi lægger endvidere til grund, at ASMLA i gerningsperioden som følge af de nævnte anmodninger har modtaget betydelige beløb, jf. nedenfor.

Vi har herved navnlig lagt vægt på oplysningerne om, at ASMLA ifølge Navn 1's korrespondance og chats, som de tiltalte har deltaget i, fra begyndelsen af 2012 har modtaget et fast månedligt beløb svarende til ca. 20.000 amerikanske dollars samt en række større beløb af varierende størrelse. Beløb svarende til disse kan i vidt omfang genfindes på konti tilhørende [en nærmere angivet person [D]] og [en nærmere angivet person [E]]. Vi lægger efter bevisførelsen til grund, at disse personer var medlemmer af og håndterede pengestrømme for ASMLA, navnlig ved at der i deres navne var oprettet konti i [nærmere angivne banker i et mellemøstligt land] og [en nærmere angivet bank i et europæisk land], som ASMLA og de tiltalte havde rådighed over. Vi har herved lagt vægt på, at kontoudskrifter for kontiene samt kodeord til en internetbank med adgang til en af [D]s konti i [en nærmere angivet bank i et mellemøstligt land] er fundet hos Tiltalte 1. Vi har desuden lagt vægt på, at hævekort til kontiene er fundet hos Tiltalte 1.

og Tiltalte 3, at [D] gentagne gange i chats til Tiltalte 1 har sendt engangskoder til brug af hævekortene, og at der hos Tiltalte 2 er fundet kvitteringer for køb med et af hæve-kortene, ligesom også [D]s kørekort er fundet hos Tiltalte 2. Herudover har vi lagt vægt på, at Tiltalte 1 og Tiltalte 2 gentagne gange i chats har instrueret [D] om at foretage pengeoverførsler, hvilket han herefter har bekræftet at have gjort. Derudover fremgår det af kvitteringer, at udgifter i forbindelse med ASMLA's konferencer i København er afholdt fra [D] og [E]s konti.

Vi har endvidere lagt vægt på oplysningerne i Navn 1's korrespondance om Tiltalte 2's modtagelse af større beløb, på Tiltalte 1 og Tiltalte 2's chats om muligheden for at foretage ejendomsinvesteringer i Egypten og på oplysningerne om Tiltalte 2's anvendelse af penge, som ASMLA har modtaget, herunder til udgifter i Egypten. Herudover har vi lagt vægt på oplysningerne om de tiltaltes forbrug, herunder i forbindelse med rejser, som ikke harmonerer med de foreliggende oplysninger om de tiltaltes indtægtsforhold i øvrigt.

På baggrund af Navn 1's korrespondance, chatkorrespondancen og det oplyste om pengestrømmene på [D] og [E]s konti lægger vi til grund, at en meget stor andel af de midler, som de tiltalte har tilvejebragt til ASMLA, hidrørte fra en saudiarabisk efterretningstjeneste.

Ved fastlæggelsen af størrelsen af de beløb, som de tiltalte har tilvejebragt til ASMLA, har vi navnlig lagt vægt på oplysningerne fra fundne kontoudtog og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitets analyser om pengestrømmene på [D] og [E]s konti. Det fremgår heraf bl.a., at der på konti tilhørende [D] i [nærmere angivne banker i et mellemøstligt land] og på [E]s konto i [en nærmere angivet bank i et europæisk land] i perioden fra 2012 til 2020 samlet set blev indsat store millionbeløb. Vi har desuden lagt vægt på oplysninger fra chats, som alle de tiltalte har deltaget i, og fra fund hos Tiltalte 3 af to kvitteringer, som han udstedte til [C] på vegne af ASMLA for modtagelse af to beløb på henholdsvis 750.000 euro og 609.000 euro. Herudover har vi lagt vægt på oplysninger i Navn 1's korrespondance om ASMLA's modtagelse af store beløb, oplysninger, som er fundet hos Tiltalte 1, om ASMLA's udgifter, herunder oplysninger om ASMLA's samlede forventede eller afholdte udgifter i perioden 2017-2019 på 7,4 mio. euro, og chats mellem [D] og Tiltalte 1 om indestående på konti, som ASMLA havde rådighed over. Endelig har vi lagt vægt på oplysninger om fund af kontante midler mv. hos Tiltalte 1 og Tiltalte 3.

Heroverfor har vi lagt vægt på, at det må lægges til grund, at en række beløb på [D]s konti vedrører hans frem for ASMLA's økonomi, og at visse beløb, som ASMLA havde rådighed over, har været indsat på både konti tilhørende [D] og derefter på [E]s konto. Endvidere kan kontantbeløb være hævet på disse konti, ligesom beløb, som de tiltalte har kvitteret for modtagelsen af, kan være indsat på samme konti. Vi har endvidere lagt vægt på, at det ikke kan udelukkes, at visse af ASMLA's økonomiske midler stammer fra donationer fra andre end en saudiarabisk efterretningstjeneste.

Efter en samlet vurdering af de anførte omstændigheder finder vi, at der ikke er grundlag for med den sikkerhed, der må kræves i en straffe-sag, at fastslå, at de tiltalte har tilvejebragt mere end 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretningstjeneste til ASMLA og Brigaden. Vi har her-ved i højere grad lagt vægt på oplysninger i korrespondance med saudiarabiske myndighedspersoner mv. om beløb, som er overført til ASMLA, samt notater mv. om faktisk afholdte udgifter, frem for oplysninger om budgetter og anmodninger om tilførsel af midler.

Efter en samlet vurdering af bevisførelsen, herunder navnlig chats mellem Tiltalte 1, Tiltalte 3 og en person, som er be-nævnt [F], og Navn 1's korrespondance, lægger vi til grund, at der af beløbet på de 15 mio. kr. er overført midler fra ASMLA til Brigadens aktiviteter.

Idet vi henviser til de omstændigheder, som vi har lagt vægt på vedrørende de tiltaltes anmodninger til en saudiarabiske efterretningstjeneste om betydelige beløb til ASMLA og Brigaden, finder vi, at de tiltalte ud over det anførte beløb på 15 mio. kr. har forsøgt at tilvejebringe i hvert fald yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretningstjeneste til ASMLA og Brigaden.

Efter forarbejderne til straffelovens § 114 b er det efter bestemmelsen ikke alene strafbart at stille midler til rådighed for en terrorgruppes ulovlige aktiviteter, men også med hensyn til gruppens lovlige aktiviteter. Der kræves dog forsæt med hensyn til, at gruppen har terrorvirk-somhed som en del af sine aktiviteter eller formål. Deltagelse i eller støtte til en organisation, der både har humanitære formål og terrorfor-mål, vil være omfattet af bestemmelsen. Forsætskravet omfatter alle grader af forsæt og vil bl.a. være opfyldt, hvis bidragsyderen er be-kendt med gruppens aktiviteter eller formål, eller konkrete omstændig-heder gør, at den pågældende må indse, at organisationen bl.a. begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger.

På den anførte baggrund finder vi, at det er bevist, at de tiltalte har tilvejebragt 15 mio. kr. og har forsøgt at tilvejebringe i hvert fald yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretningstjeneste til ASMLA og Brigaden, og at de tiltalte har indset dette. Som anført ovenfor finder vi endvidere, at det er bevist, at de tiltalte har haft det til forsæt fornødne faktiske kendskab til Brigadens og ASMLA's handlinger og til ASMLA's rolle i forhold til Brigadens handlinger. Selv om de tiltalte har haft forskellige roller i den forbindelse, finder vi efter den samlede bevisførelse, at de tiltalte har haft et sådant kendskab til hinandens handlinger og har handlet efter en sådan forudgående planlægning og fælles forståelse, at de har handlet i forening og alle er strafferetligt ansvarlige i det ovennævnte omfang.

Efter bevisførelsen lægger vi til grund, at hovedparten af de midler, der er tilvejebragt og forsøgt tilvejebragt, har været med henblik på finansiering af ASMLA's lovlige aktiviteter som eksempelvis politisk virksomhed, lobbyvirksomhed, demonstrationer og konferencer mv. Efter det anførte om forarbejderne til straffelovens § 114 b kan det imidlertid ikke føre til en anden vurdering af skyldsspørgsmålet.

Det kan heller ikke føre til en anden vurdering af skyldsspørgsmålet i forhold til de tiltalte, at andre personer kan have bidraget til tilvejebringelsen af midler til ASMLA og Brigaden.

På denne baggrund stemmer vi for, at de tiltalte i det anførte omfang er skyldige i forhold 4.

2 nævninger udtaler:

Vi finder af de grunde, som mindretallet har anført under forhold 2, at hverken Brigadens eller ASMLA's handlinger med henblik på at opnå et selvstændigt Ahwaz er omfattet af straffelovens § 114.

Det er derfor uden betydning, om og i hvilket omfang de tiltalte har tilvejebragt eller har forsøgt at tilvejebringe midler til ASMLA og Brigaden.

Vi stemmer derfor for at frifinde de tiltalte i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4, er de tiltalte i det anførte omfang skyldige i forhold 4.

Forhold 5

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger efter indholdet af chat-korrespondancen mellem Tiltalte 3 og [en nærmere angivet person], der var en saudiarabisk embedsmand, [...], til grund, at Tiltalte 3 i chatten oplyste, at Jaish Al-Adl havde oplyst, at fire personer fra Jaish Al-Adl var ble-vet anholdt i Baluchistan af den iranske efterretningstjeneste, og at Ja-ish Al-Adl havde brug for økonomisk støtte for at få 40 personer fra gruppen ud, samt at disse midler skulle bruges til mad, drikke og be-væbning af dem. Tiltalte 3 oplyste i samme forbindelse, at den person, som han stod i forbindelse med, var [en anden nærmere an-givet person], der var leder af den militære gren af Jaish Al-Adl.

Retten finder det herved bevist, at Tiltalte 3 har forsøgt at tilvejebringe midler til Jaish Al-Adl.

4 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Vi finder af de grunde, der er anført af flertallet ovenfor under forhold 3 og 4 om Jaish Al-Adls terrorhandlinger og Tiltalte 3's for-sæt i den forbindelse samt om anvendelsesområdet for straffelovens § 114 b, at det er bevist, at Tiltalte 3 derved forsætligt har forsøgt at tilvejebringe midler til en gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger.

Den omstændighed, at der efter Tiltalte 3's forklaring alene var tale om en humanitær gerning, kan ikke føre til en anden vurdering.

Vi stemmer derfor for, at Tiltalte 3 er skyldig i forhold 5.

2 nævninger udtaler:

Vi finder af de grunde, som mindretallet har anført under forhold 3, at Jaish Al-Adls aktioner og angreb med henblik på at gennemtvinge en bedring af forholdene for det baluchiske mindretal i Iran ikke udgør terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114.

Det er derfor uden betydning, om og i hvilket omfang Tiltalte 3 har forsøgt at tilvejebringe midler til personer fra Jaish Al-Adl.

Herudover må det i dette forhold lægges til grund, at der alene var tale om et forsøg på at tilvejebringe lovlig humanitær bistand.

Vi stemmer derfor for at frifinde Tiltalte 3.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4, er Tiltalte 3 skyldig i forhold 5.

Forhold 6

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte 2 og Tiltalte 1 er tiltalt efter straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. § 21, for i en chat med [en nærmere angivet person] den 30. december 2017 ca. kl. 22.40 at have forsøgt direkte eller indi-ekte at tilvejebringe eller indsamle midler til en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger, der er omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, ”idet de tiltalte an-modede ”[den nærmere angivne person]” om ikke under 5 mio. euro, blandt andet til aserbajdsjanske, kurdiske og baluchiske organisationers terrorrelaterede aktiviteter i og uden for Iran.”

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte bl.a. i perioden omkring gerningstidspunktet var involveret i en proces og deltog i møder med det sigte at forene de ikke-persiske minoriteter i Iran for i samarbejde med mellemøstlige og vestlige lande at arbejde for det iranske styres fald.

Tiltalte 1 har forklaret, at pengene skulle bruges til at understøtte denne proces og herunder støtte og fastholde de demonstrationer og folkelige protester, der i perioden foregik i store dele af Iran.

4 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Vi finder, at det ikke er bevist med den sikkerhed, der må kræves til fastlæggelse af skyld i en straffesag, at pengene skulle gå bl.a. til terrorrelaterede aktiviteter, og vi finder således, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de tiltaltes forklaring på dette punkt. Vi har herved navnlig lagt vægt på, at der kun i meget begrænset omfang har været bevisførelse om kurdiske og navnlig aserbajdsjanske organisationers terrorrelaterede aktiviteter. Vi har endvidere lagt vægt på, at det efter bevisførelsen ikke med den fornødne sikkerhed kan lægges til grund, hvilke organisationer, der indgik i den anførte proces, herunder om eksempelvis Jaish Al-Adl, jf. herved det anførte under forhold 3, indgik i processen.

Herefter og idet der, således som tiltalen er rejst, ikke er grundlag for at lægge vægt på, om pengene eller nogle af dem som led i den anførte

proces var tiltænkt ASMLA og herunder Brigaden, jf. herved det anførte under forhold 2 og 4, finder vi, at det ikke er bevist, at de tiltalte er skyldige i forhold 6.

Med denne begrundelse stemmer vi for at frifinde Tiltalte 1 og Tiltalte 2 i forhold 6.

2 nævninger udtaler:

Vi finder, at det ikke er bevist, at aserbajdsjanske, kurdiske og baluch-iske organisationer har udøvet terrorrelaterede aktiviteter i eller uden for Iran.

Med denne begrundelse stemmer vi for at frifinde Tiltalte 1 og Tiltalte 2 i forhold 6.

Forhold 7

Alle nævninger og dommere udtaler:

Efter indholdet af chats, som Tiltalte 1 har deltaget i, lægger retten til grund, at Tiltalte 1 har haft kontakt med en ukendt person, og at han med den person har drøftet en gruppes behov for finansiering af våben og ammunition mv. Retten lægger endvidere til grund, at Tiltalte 1 efter denne kontakt via [en nærmere angivet person] overførte 200 mio. iranske rial til et kontonummer, som den ukendte person havde anvist.

Tiltalte 1 er i forhold 4 i forening med Tiltalte 3 og Tiltalte 2 fundet skyldig i terrorfinansiering af ASMLA og Brigaden for et beløb på 15 mio. kr. og forsøg herpå for i hvert fald yderligere 15 mio. kr.

I det omfang den gruppe, som den ukendte person havde kontakt til, måtte være Brigaden eller en del af denne, finder retten, at der efter bevisførelsen ikke kan ses bort fra muligheden af, at finansieringen i dette forhold er omfattet af skyldvurderingen i forhold 4.

I det omfang den gruppe, som den ukendte person havde kontakt til, måtte være en anden gruppe eller sammenslutning end Brigaden, finder retten, at der efter bevisførelsen ikke er grundlag for at fastslå med den sikkerhed, der er nødvendig i en straffesag, at denne gruppe eller sammenslutning begik eller havde til hensigt at begå handlinger omfattet af straffeloven § 114 eller § 114 a. Der er herved navnlig lagt vægt på, at

det efter bevisførelsen ikke nærmere kan fastslås, under hvilke omstændigheder, herunder med hvilket formål og med hvilken intensitet, den konfrontation af Revolutionsgarden, der omtales i chatten og i Tiltalte 1's forklaring, skulle foregå.

Retten frifinder derfor Tiltalte 1 i forhold 7.

Forhold 8

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalen i dette forhold angår bl.a., at Tiltalte 3 har fremsendt to pdf-filer bl.a. indeholdende instruktioner i opbygning af hemmelige celler, hvervning af medlemmer, udførelse af operationer, kommunikationssikkerhed samt sikkerhedslektioner for tilfangetagne kombattanter, og at han derved har trænet, instrueret eller på anden måde oplært [en nærmere angivet person] og dennes gruppe til at begå eller fremme handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a.

Efter forarbejderne til straffelovens § 114 d, stk. 1, omfatter bestemmelsen såvel teoretisk undervisning og vidensformidling som mere praktisk betonet instruktion og vejledning, som kan bibringe eleven færdigheder, der kan anvendes i forbindelse med begåelse af handlinger af den beskaffenhed, der omhandles i straffelovens § 114 eller § 114 a. Bestemmelsen kan omfatte oplæring i færdigheder, der i sig selv er lovlige og kan have lovlige anvendelsesformål. Det må dog kræves, at de færdigheder, der oplæres i, kan være egnede til at begå de handlinger, der er nævnt i bestemmelsen, og at der er tale om oplæring i konkrete færdigheder som f.eks. våbenbrug. Ved oplæring til at begå terrorhandlinger sigtes til oplæring til at udføre f.eks. en eller flere bombesprængninger. Ved oplæring til at fremme terrorhandlinger sigtes til oplæring til bistand til udførelsen heraf, f.eks. oplæring i fremstilling af bomber, hvor den, der oplæres, ikke selv skal udføre terroraktionen.

Under hensyn til det, der er anført i forarbejderne om den træning, instruktion eller anden oplæring til at begå eller fremme terrorhandlinger, der er omfattet af bestemmelsen, finder retten, at indholdet af de to pdf-filer er af en sådan generel og overordnet karakter, at de ikke bibringer modtageren konkrete færdigheder, og at de færdigheder, der beskrives, ikke i en sådan grad er egnede til at begå eller fremme terrorhandlinger efter straffelovens § 114 eller § 114 a, at de er omfattet af bestemmelsen i lovens § 114 d, stk. 1.

Retten frifinder derfor Tiltalte 3 i forhold 8.

Forhold 9

Alle nævninger og dommere udtaler:

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at der den 22. september 2018 fandt et angreb sted på Quds Boulevard i byen Ahwaz i Iran, hvor fem personer med automatvåben beskød en militærparade bestående af bl.a. et orkester og tropper, der marcherede i formation i anledning af en årligt tilbagevendende højtidelighed, hvor der på en tribune var højtstående militære og øvrige myndighedspersoner, og hvor også civile tilskuere, herunder børn, var til stede. Retten lægger endvidere til grund, at et ukendt antal militære og civile personer blev dræbt og såret som følge af angrebet.

Retten har herved navnlig lagt vægt på de afspillede videoer og foreviste fotos fra hændelsen og på erklæringerne og forklaringerne fra vidnet lektor Vidne 1 og vidnet fra Center for Terroranalyse. Retten har endvidere lagt vægt på artikler, som blev bragt i danske og internationale medier i dagene efter hændelsen.

Retten finder, at angrebet efter sin karakter og de omstændigheder, hvorunder det fandt sted, må betegnes som en terrorhandling omfattet af straffelovens § 114.

Retten lægger til grund, og det er ubestridt, at Tiltalte 1 offentligt har ytret sig som anført i anklageskriftets forhold 9, dog således at der i Twitter-opslagene i forhold 9, punkt 1 og 2, efter formuleringen ”At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde” skal tilføjes ”som led i den ahwaziske nationale modstand” eller lignende. Det bemærkes i den forbindelse, at det er anført af de tiltalte, bekræftet af tolken under hovedforhandlingen og ubestridt af anklagemyndigheden, at dette led af ytringen ikke er korrekt gengivet i anklageskriftets beskrivelse af ytringerne.

Retten lægger endvidere til grund, at Tiltalte 1, da han ytrede sig, var bekendt med angrebets karakter.

Med hensyn til Tiltalte 1's ytringer i tv-interviewet til udsendelsen ”Ordet som sværd” (forhold 9, punkt 3) finder retten, at disse efter deres karakter og indhold udgør udtrykkelig billigelse af den nævnte terrorhandling. Retten finder derfor, at Tiltalte 1 ved disse ytringer har overtrådt straffelovens § 136, stk. 2. Hensynet til ytringsfriheden som fortolket i Den Europæiske Menneskerettigheds-

domstols praksis efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 10 kan efter ytringernes indhold og den sammenhæng, de er fremsat i, ikke føre til en anden vurdering.

Tiltalte 1 er herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, for så vidt angår hans ytringer i tv-interviewet til udsendelsen ”Ordet som sværd” .

Med hensyn til Tiltalte 1's Twitter-opslag (forhold 9, punkt 1 og 2) finder retten, at disse efter deres ordlyd ikke med den sikkerhed, der må kræves til fastlæggelse af skyld i en straffesag, udgør en udtrykkelig billigelse af terrorhandlingen. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at opslagene uanset deres tidsmæssige sammenhæng med angrebet kan forstås som en politisk tilkendegivelse fra en oppositionspolitiker af en opfattelse af, hvor grænsen for lovlig modstandskamp efter folkeretten går, frem for en anerkendelse eller accept af terrorhandlingen.

Tiltalte 1 frifindes derfor for så vidt angår Twitter-opslagene.

Forhold 10

Alle nævninger og dommere udtaler:

Af de grunde, der er anført under forhold 9, finder retten, at angrebet den 22. september 2018 var en terrorhandling, som er omfattet af straffelovens § 114.

Efter anklagemyndigheden og Tiltalte 2's samstemmende påstande og efter bevisførelsen frifindes Tiltalte 2 med hensyn til udtalelsen i et telefoninterview til nyhedsmediet Al-Hadath (forhold 10, punkt 2).

Retten lægger til grund, at Tiltalte 2 offentligt har ytret sig som anført i anklageskriftets forhold 10, punkt 1 og 3, dog således at der i Twitter-opslaget i punkt 1 efter formuleringen ”At gå efter Den Iranske Revolutionsgarde” som anført under forhold 9 skal tilføjes ”som led i den ahwaziske nationale modstand” eller lignende.

Tiltalte 2 har forklaret, at det arabiske ord, som i anklageskriftets forhold 10, punkt 3, er oversat som ”helteagtige” skal forstås i en arabisk kontekst, og at det i denne sammenhæng betød ”udfordrende” eller ”modige” . Efter oversættelsen af Facebook-opslaget, som er tiltrådt af tolken under hovedforhandlingen, lægger retten imidlertid til grund, at udtalelsen er retvisende gengivet i anklageskriftet, dog såle-

des at det arabiske udtryk også kunne være oversat med ”heroiske” el-ler ”heltemodige” .

Retten lægger endvidere til grund, at Tiltalte 2, da han ytrede sig, var bekendt med angrebets karakter.

Med hensyn til Tiltalte 2's Facebook-opslag (forhold 10, punkt 3) finder retten ikke grundlag for at se bort fra, at formålet med ytringen var at understrege vigtigheden af, at ansvaret for angrebet ikke blev tilskrevet ISIS, og mediedækningen i den forbindelse. Retten finder derfor, at Tiltalte 2 ikke ved sit opslag kan anses for udtrykkeligt at have billiget terrorhandlingen. Den omstændighed, at han anvendte udtrykket ”helteagtige” eller lignende, kan herefter ikke i sig selv føre til en anden vurdering.

Tiltalte 2 frifindes derfor for så vidt angår Facebook-opslaget.

Med hensyn til Tiltalte 2's Twitter-opslag (forhold 10, punkt 1) finder retten af de grunde, der er anført under forhold 9, at dette efter sin ordlyd ikke med den sikkerhed, der må kræves til fastlæggelse af skyld i en straffesag, udgør en udtrykkelig billigelse af terrorhandlingen.

Tiltalte 2 frifindes derfor for så vidt angår Twitter-opslaget.

Forhold 11

Alle nævninger og dommere udtaler:

Af de grunde, der er anført under forhold 9, finder retten, at angrebet den 22. september 2018 var en terrorhandling, som er omfattet af straffelovens § 114.

Retten lægger til grund, at Tiltalte 3 offentligt har ytret sig som anført i anklageskriftets forhold 11, dog således at der i Twitter-opslagene efter formuleringen ”At gå efter Den Iranske Revolutions-garde” som anført under forhold 9 skal tilføjes ”som led i den ahwaziske nationale modstand” eller lignende.

Retten lægger endvidere til grund, at Tiltalte 3, da han ytrede sig, var bekendt med angrebets karakter.

Retten finder af de grunde, der er anført under forhold 9, at Tiltalte 3's Twitter-opslag efter deres ordlyd ikke med den sikkerhed,

der må kræves til fastlæggelse af skyld i en straffesag, udgør en udtrykkelig billigelse af terrorhandlingen.

Tiltalte 3 frifindes derfor i forhold 11.

T h i b e s t e m m e s :

I forhold 1 er Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1.

I forhold 2 og 3 er Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 114 e, jf. til dels § 21.

I forhold 4 er Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21.

I forhold 5 er Tiltalte 3 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 2, jf. § 21.

I forhold 6 frifindes Tiltalte 1 og Tiltalte 2.

I forhold 7 frifindes Tiltalte 1.

I forhold 8 frifindes Tiltalte 3.

I forhold 9, punkt 1 og 2, frifindes Tiltalte 1, mens han i forhold 9, punkt 3, er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

I forhold 10 frifindes Tiltalte 2.

I forhold 11 frifindes Tiltalte 3.”

Sanktionsspørgsmålet

Strafudmålingen

De tiltalte er ved rettens skyldkendelse alle fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21, og § 114 e, jf. til dels § 21. Tiltalte 1 er endvidere fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

Det følger af straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt., at straffen for de handlinger, der er til pådømmelse, skal fastsættes som en fælles straf inden for den strengeste af de strafferammer, der kommer i betragtning. Den strengeste straffe-ramme i denne sag er straffelovens § 108, stk. 2, der indeholder en straffe-ramme på fængsel i 12 år. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 2, var i gerningsperioden 10 år og er først senere skærpet til fængsel i 12 år. I forhold til straffelovens § 114 e er det strafferammen i 1. pkt., der finder anvendelse.

Der er ved strafudmålingen lagt vægt på navnlig forholdenes karakter og grovhed og den rolle, som hver af de tiltalte har haft.

Der er i den forbindelse i forhold til spionageforholdet efter straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, især lagt vægt på, at der er tale om en længe-revarende, omfattende og systematisk indsamling og videregivelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner, organisationer og militære anliggender. Disse handlinger kan være til skade for danske eller udenlandske samfundsin-teresser eller enkeltpersoners liv eller sikkerhed og har sat en saudiarabisk efterretningstjeneste i stand til at virke inden for den danske stats område.

Der er i forhold til terrorforholdene efter straffelovens § 114 b, nr. 2, og § 114 e især lagt vægt på, at der er tale om en længerevarende, omfattende og systematisk finansiering og fremme og til dels forsøg herpå af terrorvirksomhed af en karakter og et omfang, der efter en samlet vurdering fører til, at den ikke falder uden for området for straffelovens terrorbestemmelser som beskrevet i skyldkendelsen. Der er i formildende retning lagt vægt på baggrunden for de tiltaltes handlinger, herunder at der er tale om en modstand mod og bekæmpelse af det iranske styre, der ikke kan anses for demokratisk, og som anvender bl.a. dødsstraf, tortur og diskretionær frihedsberøvelse og undertrykker etniske minoriteter. Der er endvidere lagt vægt på, at de tiltalte i den forbindelse også søger at forbedre forholdene for minoriteter i Iran, og at en række af de midler, som de tiltalte har indsamlet, er anvendt til lovlige politiske aktiviteter mv.

Tiltalte 1

Straffen fastsættes efter straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21, § 114 e, jf. til dels § 21, og § 136, stk. 2.

Der er på den ovennævnte baggrund afgivet 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 år og 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år.

Der er endvidere afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år. Dette mindretal finder, at der ud over de ovennævnte omstændigheder må lægges vægt på, at tiltaltes handlinger grænser til at falde uden for området for straffelovens terrorbestemmelser, at tiltaltes handlinger er fremkaldt af det iranske styre ved dettes uretmæssigt angreb på sin befolkning og dennes minoriteter, samt at tiltaltes handlinger i øvrigt er begået under særlige omstændigheder.

Efter stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 8 år.

Tiltalte 3

Straffen fastsættes efter straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21, og § 114 e, jf. til dels § 21.

Der er på den ovennævnte baggrund afgivet 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Der er endvidere afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år. Dette mindretal finder, at der ud over de ovennævnte omstændigheder må lægges vægt på, at tiltaltes handlinger grænser til at falde uden for området for straffelovens terrorbestemmelser, at tiltaltes handlinger er fremkaldt af det iranske styre ved dettes uretmæssigt angreb på sin befolkning og dennes minoriteter, samt at tiltaltes handlinger i øvrigt er begået under særlige omstændigheder.

Efter stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 7 år.

Tiltalte 2

Straffen fastsættes efter straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21, og § 114 e, jf. til dels § 21.

Der er på den ovennævnte baggrund afgivet 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år og 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Der er endvidere afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år.

Dette mindretal finder, at der ud over de ovennævnte omstændigheder må lægges vægt på, at tiltaltes handlinger grænser til at falde uden for området for straffelovens terrorbestemmelser, at tiltaltes handlinger er fremkaldt af det iranske styre ved dettes uretmæssigt angreb på sin befolkning og dennes minoriteter, samt at tiltaltes handlinger i øvrigt er begået under særlige omstændigheder.

Efter stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 6 år.

Spørgsmålene om udvisning og frakendelse af dansk indfødsret

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 frakendes sin danske indfødsret, og at de tiltalte alle udvises af Danmark med indrejse-forbud for bestandig.

Tiltalte 1

Efter udfaldet af skyldkendelsen og den fastsatte straf følger det af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, § 26, stk. 2, og § 32, stk. 4, nr. 7, at Tiltalte 1 skal udvises med indrejseforbud for bestandig, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis der i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, ikke er grundlag for at udvise ham, skal han tildeles en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Spørgsmålet er i første række, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Et indgreb i disse rettigheder i form af f.eks. udvisning er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisningen har hjemmel i loven og til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime mål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål, hvilket beror på en proportionalitetsafvejning.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag nr. 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68, at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 skal tages udgangspunkt i en række kriterier. Disse omfatter bl.a. den begåede kriminalitets karakter og alvor, længden af opholdet i Danmark, tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode, den pågældendes familiesituation,

herunder et ægteskabs varighed, og andre faktorer, der belyser ”effektivitet-en” af parrets familieliv, om der er børn og i givet fald deres alder, børnenes bedste interesser og velbefindende, alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens ægtefælle og børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til, samt de sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til henholdsvis opholdslandet og det land, vedkommende skal udvises til. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

Der skal i forbindelse med afgørelsen af spørgsmålet om udvisning ikke tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Denne vurdering skal først ske, når der efter udlændingelovens regler skal tages stilling til, om den pågældende skal udsendes fra Danmark, jf. her-ved Højesterets domme af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235 H) og 14. november 2017 (UfR 2017.769 H). Der skal i forbindelse med spørgsmålet om udvisning heller ikke tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive straffet for den samme forbrydelse (dobbelts Straf), jf. herved Højesterets dom af 14. november 2017 (UfR 2017.769 H).

Tiltalte 1 er 51 år og iransk statsborger. Han indrejste i Danmark som 36-årig. Han bor sammen med sin hustru, sin mor og sine to sønner, som begge er voksne. Desuden er hans tre voksne døtre, hans børnebørn og hans bror, Tiltalte 3, bosiddende i Danmark. Han taler, skriver og læser lidt dansk. Han har ikke været ansat i job Danmark, men han har udført arbejde i ASMLA og på Ahwazna Fondens tv-station. Han har i Danmark gået på sprogskole og har studeret it-support på Skole. Hans hustru er iransk statsborger. Hun kom til Danmark i 2012 og har siden 2015 modtaget før-tidspension.

Tiltalte 1 taler, skriver og læser arabisk og persisk. Han er født i Iran, hvor han er uddannet Fagretning på universitetet, og han har i Iran haft arbejde fra 1993 som Lærer og siden som Stilling fra omkring 1995 indtil 2004. Han har ikke været i Iran, siden han flygtede fra landet i januar 2006. Han har fortsat familie, bl.a. mostre og fætre, samt venner i Iran.

Retten lægger til grund, at Tiltalte 1 navnlig i kraft af sin familie har en stærk tilknytning til Danmark. Han har samtidig, bl.a. i kraft af sit arbejde i ASMLA, bevaret stærke personlige og kulturelle bånd til Ahwaz-området i Iran, og han har i øvrigt haft stor rejseaktivitet til bl.a. arabiske lande. Han

har således gode forudsætninger for at etablere en tilværelse i udlandet, hvis han udvises, om end en udvisning af Danmark vil indebære en betydelig personlig belastning for ham.

Tiltalte 1 er idømt fængsel i 8 år for at have udført efterretnings-virksomhed på vegne af en saudiarabisk efterretningstjeneste samt for at have fremmet virksomheden for Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden og Jaish Al-Adl, som begår terrorhandlinger i Iran, og for at have finansieret og forsøgt at finansiere terrorisme ved at have skaffet 15 mio. kr. og have forsøgt at skaffe i hvert fald yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretnings-tjeneste til ASMLA og dens væbnede fløj Martyr Muhyiddin Al-Nasser Bri-gaden. Han har endvidere billiget terrorisme i forbindelse med et terrorangreb mod en militærparade i Iran den 22. september 2018.

Der er på den anførte baggrund afgivet 10 stemmer for at tage påstanden om udvisning af Tiltalte 1 med indrejseforbud for bestandig til følge og 2 stemmer for at frifinde Tiltalte 1 for påstanden om udvisning og tildele ham en advarsel om udvisning.

Flertallet udtaler:

Efter en samlet afvejning finder vi, at udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb i forhold til Tiltalte 1. Vi har især lagt vægt på alvoren og karakteren af Tiltalte 1's kriminalitet, som er begået løbende og kontinuerligt over en periode på ca. otte år i forening med Tiltalte 3 og Tiltalte 2 trods advarsler om, at deres aktiviteter kunne blive betragtet som terrorrelaterede, og hvori Tiltalte 1 har haft en ledende og central rolle. Vi finder, at der på den baggrund og som følge af Tiltalte 1's engagement i ASMLA er en betydelig risiko for, at han vil fortsætte sin kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Der er i proportionalitetsafvejningen taget hensyn til, at Tiltalte 1's hustru trods sin tilknytning til Iran ikke kan forventes at følge med ham til Iran, men de vil kunne opretholde kontakten med hinanden ved at mødes i udlandet eller ved at kommunikere med hinanden via telefon og internet.

Mindretallet udtaler:

Vi finder, at udvisning af Tiltalte 1 efter en samlet proportionalitet-safvejning af især kriminalitetens alvor, karakter og baggrund samt hans per-

sonlige forhold vil udgøre et uproportionalt indgreb i forhold til Tiltalte 1 og derfor med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter stemmeafgivningen tages påstanden om udvisning af Tiltalte 1 med indrejseforbud for bestandig til følge.

Tiltalte 3

Efter udfaldet af skyldkendelsen og den fastsatte straf følger det af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, § 26, stk. 2, og § 32, stk. 4, nr. 7, at Tiltalte 3 skal udvises med indrejseforbud for bestandig, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Om de generelle principper vedrørende spørgsmålet om udvisning henvises til det, der er anført ovenfor om Tiltalte 1.

Tiltalte 3 er 42 år og iransk statsborger. Han indrejste i Danmark, da han var 27 år. Han bor sammen med sin hustru, som kom til Danmark i 2010, og deres fire børn, som er født i 2006, 2013, 2017 og 2020. Hans hustru er gravid med tvillinger. Hun og de fire børn er alle iranske statsborgere. De ældste børn har haft hele deres skolegang i dansk skole, og de yngste børn går i børnehave. Tiltalte 3 har i Danmark desuden sin mor og sin bror, Tiltalte 1. Tiltalte 3 har haft arbejde i Danmark, indtil han på grund af en diskusprolaps i 2013 måtte overgå til at modtage understøttelse. Han har i Danmark taget 9. og 10. klasse, og han har fra 2017 til 2018 studeret it-support og modtaget SU. Han kan tale, læse og skrive dansk.

Tiltalte 3 taler, skriver og læser arabisk og persisk. Han er født i Iran, hvor han har gået på gymnasiet, aftjent værnepligt og studeret samfundsvidenskab på universitetet. Han har familie og venner i Iran, som han har oplyst, at han har meget begrænset kontakt til.

Retten lægger til grund, at Tiltalte 3 har en stærk tilknytning til Danmark i kraft af sin familie og navnlig sine børn. Han har samtidig, bl.a. i kraft af sit arbejde i ASMLA, bevaret stærke personlige og kulturelle bånd til Ahwaz-området i Iran, og han har i øvrigt haft stor rejseaktivitet til bl.a. arabiske lande. Han har således gode forudsætninger for at etablere en tilværelse

i udlandet, hvis han udvises, men en udvisning af ham vil indebære en meget betydelig belastning for ham og hans børn.

Tiltalte 3 er idømt fængsel i 7 år for at have udført efterretnings-virksomhed på vegne af en saudiarabisk efterretningstjeneste samt for at have fremmet virksomheden for Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden og Jaish Al-Adl, som begår terrorhandlinger i Iran, og for at have finansieret og for-søgt at finansiere terrorisme ved at have skaffet 15 mio. kr. og have forsøgt at skaffe i hvert fald yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretnings-tjeneste til ASMLA og dens væbnede fløj Martyr Muhyiddin Al-Nasser Bri-gaden. Han har endvidere forsøgt at finansiere terrorisme ved at have forsøgt at skaffe økonomiske midler fra en saudiarabisk embedsmand til Jaish Al-Adls udgifter til mad, drikke og våben.

Der er på den anførte baggrund afgivet 10 stemmer for at tage påstanden om udvisning af Tiltalte 3 med indrejseforbud for bestandig til følge og 2 stemmer for at frifinde Tiltalte 3 for påstanden om udvisning og tildele ham en advarsel om udvisning.

Flertallet udtaler:

Efter en samlet afvejning finder vi, at de hensyn, der taler for udvisning af Tiltalte 3 med indrejseforbud for bestandig, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Vi har i denne afvejning navnlig lagt vægt på alvoren og karakteren af Tiltalte 3's kriminalitet, som er begået løbende og kontinuerligt over en periode på ca. otte år i forening med Tiltalte 1 og Tiltalte 2 trods advarsler om, at deres aktiviteter kunne blive betragtet som terrorrelaterede, og hvori Tiltalte 3 har haft en central og særdeles aktiv rolle. Retten fin-der, at der på den baggrund og som følge af Tiltalte 3's engagement i ASMLA er en betydelig risiko for, at han vil fortsætte sin kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Der er i proportionalitetsafvejningen taget hensyn til, at Tiltalte 3's hustru og børn trods deres tilknytning til Iran ikke kan forventes at følge med ham til Iran, og at navnlig Tiltalte 3's ældste børn har en stærk tilknytning til Danmark, men at de vil kunne opretholde kontakten med hinanden ved at mødes i udlandet eller ved at kommunikere med hinanden via telefon og internet.

Mindretallet udtaler:

Vi finder, at udvisning af Tiltalte 3 efter en samlet proportionalitetsafvejning af især kriminalitetens alvor, karakter og baggrund samt hans personlige forhold vil udgøre et uproportionalt indgreb i forhold til Tiltalte 3 og derfor med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter stemmeafgivningen tages påstanden om udvisning af Tiltalte 3 med indrejseforbud for bestandig til følge.

Tiltalte 2

Efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, kan den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 311 af 5. maj 2004, og af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, hvilke kriterier der bl.a. på baggrund af Den europæiske konvention af 6. november 1997 om statsborgerret skal indgå i vurderingen af spørgsmålet om frakendelse af indfødsret. Af de almindelige bemærkninger (lovforslag nr. L 138 af 28. januar 2004) fremgår bl.a.:

”1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Regeringen indgik den 18. september 2003 en aftale med Dansk Folkeparti om udlændingelovgivningen og indfødsret. Med hensyn til indfødsret fremgår det af aftalen, at parterne på indfødsretsområdet er enige om, at adgangen til at opnå dansk indfødsret ved erklæring efter indfødsretslovens § 3 begrænses til kun at omfatte statsborgere i andre nordiske lande. Endvidere fremgår det, at parterne er enige om, at personer, der er dømt for alvorlige samfundsfarlige forbrydelser, skal kunne fratages deres danske indfødsret, medmindre de herved bliver statsløse. Lovforslaget har til formål at opfylde aftalen på de nævnte punkter.

...

Indfødsretsloven indeholder i dag flere bestemmelser om frakendelse og fortabelse af dansk indfødsret. Det er muligt at frakende en person dansk indfødsret opnået ved svig, og indfødsretslovens regler om fortabelse af dansk indfødsret indebærer bl.a., at dansk indfødsret kan fortæbes som følge af manglende tilknytning til Danmark. Der kan henvises til beskrivelsen af gældende ret i pkt. 2.2.

Med lovforslaget foreslås endvidere indsat en ny bestemmelse i indfødsretsloven, der gør det muligt ved dom at frakende en person dansk indfødsret, hvis den pågældende dømmes for alvorlige samfundsfarlige forbrydelser. Efter forslaget kan dansk indfødsret frakendes i forbindelse med domfældelse for forbrydelser kriminaliseret i straffelovens kapitel 12 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og kapitel 13 om forbrydelser mod statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder m.v.

Efter forslaget kan dansk indfødsret ikke frakendes, hvis den pågældende derved bliver statsløs. Forslaget omfatter således alene personer, som udover at have dansk indfødsret, tillige er statsborgere i et eller flere andre lande.

Der kan henvises til beskrivelsen af lovforslagets indhold i pkt. 4.2.

...

3. Forholdet til internationale konventioner

...

3.2. Fratagelse af statsborgerskab

3.2.1. Den europæiske konvention af 6. november 1997 om statsborgerret
Det fremgår af artikel 4 i konventionen om statsborgerret, at landenes regler om statsborgerskab skal bygge på principper bl.a. om, at enhver har ret til at besidde statsborgerret, at statsløshed skal undgås, og at ingen kan fratages sin statsborgerret på et vilkårligt grundlag.

Som eksempler på vilkårlig fratagelse af statsborgerret er i den forklarende rapport til konventionen nævnt fratagelse på grund af bl.a. religion, race, national eller etnisk oprindelse og fratagelse af politiske grunde. Det anføres videre, at princippet om, at statsborgerret ikke må fratages på et vilkårligt grundlag, generelt indebærer, at en afgørelse om fratagelse skal være forudsigelig, proportional og foreskrevet ved lov. De nævnte begreber forklares ikke nærmere i rapporten, men er imidlertid velkendte fra bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Krav om forudsigelighed indebærer i menneskerettighedskonventionens forstand, at borgerne skal have mulighed for at forudse, hvornår og under hvilke betingelser det offentlige kan foretage indgreb i deres rettigheder. Når offentlige myndigheder overlades skønsmæssige beføjelser, skal indholdet og omfanget af skønnet og den måde, hvorpå det skal udøves, være angivet med tilstrækkelig klarhed i den pågældende lovgivning. Der skal være tilstrækkelige retssikkerhedsgarantier mod vilkårlige indgreb fra det offentlige. At et indgreb skal være foreskrevet ved lov antages at betyde, at indgrebet skal have hjemmel i national

lovgivning i bred forstand. Kravet om proportionalitet indebærer, at en stat skal vælge en mindre indgribende form for restriktion frem for en mere indgribende, og at et indgreb skal stå i et rimeligt forhold til det angivne mål.

Det er efter statsborgerretskonventionen udgangspunktet, at den nationale lovgivning ikke må indeholde bestemmelser om automatisk fortsættelse eller fratagelse af statsborgerretten. Der gælder imidlertid en række undtagelser herfra, jf. konventionens artikel 7.

...

Konventionen giver endvidere bl.a. mulighed for at fastsætte regler om fratagelse af statsborgerskab på grund af ”handlemåde, som er til alvorlig skade for den kontraherende stats vitale interesser”. Denne mulighed er endnu ikke udnyttet i dansk ret.

Den forklarende rapport til konventionen indeholder alene begrænsede bidrag til den nærmere forståelse af bestemmelsen. Det er således alene anført, at bestemmelsen omfatter forræderi og andre handlinger rettet mod statens vitale interesser (f.eks. arbejde for en udenlandsk efterretningstjeneste), mens almindelig kriminalitet ikke er omfattet, hvor alvorlig denne end måtte være.

Efter konventionen må fratagelse på grund af handlemåde til skade for en stats vitale interesser ikke medføre, at den pågældende derved bliver statsløs, og fratagelsen må ikke medføre, at også den pågældendes børn derved mister statsborgerskabet.

...

4. Lovforslagets indhold

...

4.2. Frakendelse af dansk indfødsret

4.2.1.

Statsborgerskab er det retlige bånd mellem et individ og en stat og konstituerer gensidige rettigheder og forpligtelser mellem individet og staten. Statsborgerskab er udtryk for et særligt tilhørsforhold til et land og kendetegnet ved, at statsborgere i et land har særlige rettigheder i forhold til udlændinge i landet. I Danmark indebærer statsborgerskab bl.a. særlige rettigheder i relation til demokratisk deltagelse, og det følger således af grundlovens § 29 og § 30, at valgbarhed og stemmeret til Folketinget forudsætter dansk indfødsret. Dansk indfødsret giver endvidere særlige rettigheder i relation til diplomatisk bistand, udstedelse af pas samt muligheden for at besætte visse offentlige hverv. Dansk indfødsret giver en ubetinget ret til at blive i eller tage ophold i Danmark. Dansk indfødsret og de særlige rettigheder, der er knyttet hertil, må forudsætte loyalitet over for Danmark og vitale interesser for

det danske samfund. Bliver en person dømt for forbrydelser mod statens selvstændighed eller sikkerhed, statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder m.v., har den pågældende efter regeringens og Dansk Folkepartis opfattelse vist sig illoyal over for Danmark og vitale danske interesser på en sådan måde, at der bør være mulighed for at frakende den pågældende dansk indfødsret. Der kan henvises til den foreslåede nye bestemmelse § 8 B.

4.2.2.

Den foreslåede bestemmelse § 8 B om frakendelse af dansk indfødsret omfatter alle personer med dansk indfødsret. Den måde, dansk indfødsret er erhvervet på, udelukker således ikke på forhånd nogen fra at være omfattet af bestemmelsen. Dansk indfødsret kan erhverves ved fødsel (indfødsretslovens § 1), ved forældrenes indgåelse af ægteskab (lovens § 2) ved adoption (lovens § 2 A), ved erklæring (lovens § 3 m.v.) eller ved Folketingets vedtagelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse (naturalisation).

Afgrænsningen af bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med princippet i Den europæiske konvention om statsborgerret om ikke at gøre forskel på statsborgere, der har erhvervet indfødsret ved fødslen eller efterfølgende. Der kan henvises til det ovenfor under pkt. 3.2.1 anførte. En anden væsentlig begrundelse for den foreslåede afgrænsning er, at måden, dansk indfødsret er erhvervet på, ikke altid i sig selv siger noget afgørende om en persons tilknytning her til landet. Dette skal sammenholdes med, at almindelige betragtninger om proportionalitet må indgå i vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, og en persons tilknytningen her til landet kan i den forbindelse både tale afgørende for eller imod, at indfødsret frakendes. Der kan i øvrigt om denne proportionalitetsafvejning henvises til det nedenfor under pkt. 4.2.5 anførte.

...

4.2.3.

Den foreslåede bestemmelse er begrænset til personer, som ud over at have erhvervet dansk indfødsret tillige er statsborger i et eller flere andre lande ("dobbelt statsborgerskab").

Dette har til formål at sikre, at en person ikke frakendes dansk indfødsret, hvis den pågældende derved ville blive statsløs.

Bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser efter FN-konventionen om begrænsning af statsløshed og Den europæiske konvention om statsborgerret. Der henvises til det ovenfor under pkt. 3.2 anførte.

Indfødsretsområdet er i Danmark indrettet på den måde, at dobbelt

statsborgerskab søges undgået. Erhvervelse af dansk indfødsret er således som udgangspunkt betinget af, at den pågældende mister eller løses fra andre statsborgerskaber.

Det er en forudsætning for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation, at ansøgeren mister eller løses fra hidtidige statsborgerskaber. Der kan henvises til indfødsretslovens § 4, stk. 1, ... Der stilles dog ikke krav om løsning over for personer med flygtninge-status her i landet eller over for personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst. Det samme gælder, hvis en ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab. Der kan henvises til indfødsretslovens § 4, stk. 2. Personer omfattet af denne bestemmelse vil derfor normalt have dobbelt statsborgerskab, medmindre statsborgerskab i andre lande automatisk fortabes ved erhvervelse af dansk indfødsret.

Dobbelt statsborgerskab accepteres endvidere i forbindelse med erhvervelse af dansk indfødsret fra fødslen, ved erhvervelse af dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab i medfør af indfødsretslovens § 2 og ved erhvervelse af dansk indfødsret ved adoption i medfør af lovens § 2 A.

...

Det kan anføres, at de omstændigheder, hvorunder dobbelt statsborgerskab kan forekomme, kan indebære, at forhold, som den pågældende person ikke selv har indflydelse på, kan være afgørende for muligheden for at fratage den pågældende dansk indfødsret.

Væsentlige hensyn til at undgå statsløshed, herunder selvsagt også de konventionsmæssige forpligtelser, taler dog afgørende for at opretholde den foreslåede afgrænsning. Det tilføjes, at statsløse personer ikke kan tvangsudsendes til noget andet land.

4.2.4.

Muligheden for at fratage en person hans danske indfødsret er efter forslaget betinget af, at den pågældende er dømt for handlinger kriminaliseret i straffelovens kapitel 12 (om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v.).

Bestemmelsen bygger på dette punkt på Den europæiske konvention om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af handlemåde, som er til "alvorlig skade for et lands vitale interesser". Forarbejderne til konventionen indeholder kun begrænset vejledning med hensyn til, hvad der kan anses for omfattet af denne bestemmelse. Dog omfatter den ikke almindelig kriminalitet, uanset hvor alvorlig denne måtte være.

Med den foreslåede afgrænsning er det lagt til grund, at straffelovens kapitel 12 og 13 normerer, hvad der må anses for at være til skade for landets vitale interesser.

Som henvisningen er udformet kan også forhold, som på et senere tidspunkt kriminaliseres i straffelovens kapitel 12 eller 13, danne grundlag for frakendelse af dansk indfødsret. Senest er der gennemført ændringer i nævnte kapitler i 2002 som led i regeringens terrorpakke. Straffelovens kapitel 13 har i § 110 d en bestemmelse, hvorefter straffen for overtrædelse af bestemmelser i kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed) og kapitel 27 (freds- og ærekrænkelser) kan forhøjes med indtil det halve, hvis forbrydelsen begås mod et fremmed statsoverhoved eller lederen af en fremmed diplomatisk mission. Straf efter § 110 d indebærer ikke som sådan en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 eller kapitel 13 og kan således ikke i sig selv danne grundlag for frakendelse af dansk indfødsret.

4.2.5.

Efter forslaget er dom for de omhandlede strafbare forhold en ydre ramme for muligheden for at frakende en person hans danske indfødsret.

Bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 og 13 indeholder normalstrafferammer fra 4 måneder (f.eks. for forhånelse af fremmed nation m.v., jf. lovens § 110 e) til livstid (f.eks. for overtrædelse af lovens § 114 om terrorisme).

Det fremgår således af den foreslåede bestemmelse, at den, der dømmes for overtrædelse af et eller flere af de omhandlede strafbare forhold, ved dom "kan" frakendes sin danske indfødsret.

I overensstemmelse med almindelige betragtninger om proportionalitet er det hermed forudsat, at domstolene ved vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, foretager en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. Den foreslåede bestemmelse svarer således på dette punkt principielt til den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 8 A om frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig.

Den betydning, frakendelse af dansk indfødsret har for en person, må bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold.

Ved denne vurdering bør der navnlig lægges vægt på personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i.

Der kan i den forbindelse bl.a. lægges vægt på varigheden og karakteren af en persons ophold i Danmark og i udlandet. Den tid, en person har tilbragt i Danmark og i udlandet, kan således i sig selv have betydning for den pågældendes tilknytning. Dette må imidlertid sammenhol-

des med karakteren af opholdene. Det bør således tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst, ligesom ophold i udlandet kan tillægges mindre vægt, hvis udlandsopholdet skyldes arbejde for danske interesser, eller hvis den pågældende person under sit ophold i udlandet har bevaret en tæt tilknytning til Danmark f.eks. gennem tilbagevendende feriebesøg, deltagelse i danske foreninger i udlandet m.v.

Der kan endvidere bl.a. lægges vægt på en persons aktuelle familiemæssige forhold her i landet og i udlandet samt den pågældendes forhold, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark. Også sprogkundskaber kan have en betydning, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i.

I tilfælde, hvor en person alene dømmes for mindre alvorlige forhold, bør den pågældende kun frakendes dansk indfødsret, hvis denne sanktion må anses for at være af mindre indgribende betydning for den pågældende. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis den pågældendes tilknytning her til landet er så ringe, at det minder om de omstændigheder, der i medfør af indfødsretslovens § 8 indebærer fortabelse af dansk indfødsret.

I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for pågældende, kan dog tale afgørende herimod. Herunder bør der ikke ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer bør Danmark tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning bør i et vist omfang indgå i proportionalitetsafvejningen.

En delmængde af de personer, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil før meddelelse af dansk indfødsret have haft ophold i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingeloven. Der vil navnlig være tale om personer, som har opnået dansk indfødsret ved naturalisation.

I det omfang, disse personer ikke havde søgt eller ikke opnået dansk indfødsret, ville dom for strafbart forhold i stedet kunne indgå i vurderingen af, om udlændingelovens betingelser for inddragelse af opholdstilladelse og eventuelt udvisning ville være til stede. Efter udlændingeloven kan en udlænding få inddraget sin opholdstilladelse og blive udvist bl.a., hvis den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed, sund-

hed m.v.

Vurderingen af, om en person skal have inddraget sin opholdstilladelse og udvises, afhænger imidlertid af en proportionalitetsafvejning, der minder meget om den afvejning, der efter forslaget skal foretages i forbindelse med spørgsmål om frakendelse af dansk indfødsret.

Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning skal der således tages hensyn til, om inddragelse eller udvisning må antages at være særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold. De nævnte hensyn er i dag anført i udlændingelovens § 26. I det omfang, der er sammenfald mellem de hensyn, der efter den foreslåede bestemmelse om frakendelse af dansk indfødsret skal indgå ved vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, og de hensyn, der skal indgå i vurderingen efter udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, og en vurdering ud fra disse hensyn ikke ville føre til inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, bør der normalt ikke ske frakendelse af dansk indfødsret.

4.2.6.

Frakendelse af dansk indfødsret omfatter ikke den pågældendes børn. Der kan henvises til forpligtelserne efter Den europæiske konvention om statsborgerret omtalt ovenfor under pkt. 3.2.1.

...

4.2.11.

Frakendes en person sin danske indfødsret i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 8 B, vil den pågældende ikke længere have noget opholdsgrundlag i Danmark.

De omstændigheder, der danner grundlag for frakendelse af dansk indfødsret, vil normalt indebære, at der samtidig er grundlag for, at domstolen kan træffe afgørelse om udvisning af den pågældende af Danmark. Det bemærkes, at en persons flygtningestatus ophører ved erhvervelse af dansk indfødsret. En udlænding kan derfor kun generhverve sin flygtningestatus, hvis udlændingelovens betingelser herfor er tilstede efter frakendelse af dansk indfødsret. Det forhold, at en person er dømt for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12

og 13 vil normalt indebære, at den pågældende ikke kan opnå opholdstilladelse i Danmark. Hvis den pågældende ikke kan udsendes på grund af risiko for forfølgelse i hjemlandet, vil vedkommende alene være i Danmark på såkaldt tålt ophold.”

Højesteret har taget stilling til spørgsmål om frakendelse af dansk indfødsret ved domme af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235 H), 14. november 2017 (UfR 2017.769 H) og 19. november 2018 (UfR 2018.736 H).

Højesteret har i dommen af 19. november 2018 (UfR 2018.736 H) udtalt, at der efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, skal foretages en proportionalitetsafvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende ifølge forarbejderne som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Ved mere alvorlige forhold forstås forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret selv ved mere alvorlige forhold. Det kan blive aktuelt, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene en meget ringe tilknytning til et andet land. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at den nævnte proportionalitetsafvejning minder om den, der skal foretages efter udlændingelovens regler ved vurderingen af, om udvisning på grund af et strafbart forhold skal ske, og at der normalt ikke bør ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis det efter udlændingelovens regler vil være et uproportionalt indgreb at udvise den pågældende

Der skal i forbindelse med afgørelsen af spørgsmålet om frakendelse af indfødsret – ligesom ved afgørelsen af spørgsmål om udvisning – ikke tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Denne vurdering skal først ske, når der efter udlændingelovens regler skal tages stilling til, om den pågældende skal udsendes fra Danmark, jf. herved Højesterets domme af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235 H) og 14. november 2017 (UfR 2017.769 H). Der skal i forbindelse med spørgsmålet om frakendelse af indfødsret heller ikke tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive straffet for den samme forbrydelse (dobbelStraf), jf. herved Højesterets dom af 14. november 2017 (UfR 2017.769 H).

Efter de foreliggende oplysninger lægges det til grund, at Tiltalte 2 har bevaret sin iranske indfødsret. Der er herved lagt vægt på navnlig oplys-

ningerne om hans indfødsretlige forhold, herunder at han i sin ansøgning om dansk statsborgerskab har erklæret, at han har bevaret sit iranske statsborgerskab. Tiltalte 2 vil ved frakendelse af sin danske indfødsret således ikke blive statsløs.

Hvis betingelserne i indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, i øvrigt er opfyldt beror det således på en proportionalitetsvurdering, om Tiltalte 2 skal frakendes sin danske indfødsret. Hvis frakendelse skal ske, skal han endvidere udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, og § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Formålet med udvisning er at forebygge uro eller forbrydelse, og det beror således også efter artikel 8 på en proportionalitetsvurdering, om udvisning kan ske. Udvisning skal som følge af Tiltalte 2's børns danske statsborgerskab endvidere være forenelig med EU-reglerne.

Tiltalte 2 er 40 år og har med virkning fra den 27. december 2016 fået dansk statsborgerskab. Han indrejste i Danmark, da han var 25 år. Han bor sammen med sin hustru, som han mødte i Danmark, og som er datter af Tiltalte 1. Hun er iransk statsborger og kom til Danmark i 2010. De har sammen to børn på 8 og 4 år, som begge er danske statsborgere. Tiltalte 2 har desuden en bror i Danmark. Han har i Danmark haft arbejde på et landbrug og efterfølgende i perioder indtil 2016 hos Post Danmark. Han har i Danmark gået på sprogskole og har gennemført en HF-uddannelse. Fra 2017 og indtil han blev anholdt og varetægtsfængslet i denne sag, stude-rede han Studieretning på Københavns Universitet. Han taler, læser og skriver dansk på et højt niveau, og han har danske venner. Tiltalte 2's hustru er ved at uddanne sig til pædagog.

Tiltalte 2 taler, skriver og læser arabisk og persisk. Han er født i Iran, hvor han har gået på gymnasiet, studeret Fagretning på universitetet og haft arbejde på et laboratorium. Hans forældre og fire øvrige søskende bor i Iran. Han har oplyst, at han har meget lidt kontakt til sin familie i Iran. Han har ikke været i Iran, siden han flygtede fra landet.

Retten lægger til grund, at Tiltalte 2 har en stærk tilknytning til Danmark og er velintegreret i det danske samfund. Han har samtidig, bl.a. i kraft af sit arbejde i ASMLA, bevaret stærke personlige og kulturelle bånd til Ahwaz-området i Iran, og han har i øvrigt haft stor rejseaktivitet til bl.a. arabiske lande. Han har således gode forudsætninger for at etablere en tilværelse

i udlandet, hvis han frakendes sin danske indfødsret og udvises, men en udvisning af ham vil indebære en meget betydelig belastning for ham og hans familie, herunder hans børn.

Tiltalte 2 er idømt fængsel i 6 år for at have udført efterretningsvirksomhed på vegne af en saudiarabisk efterretningstjeneste samt for at have fremmet virksomheden for Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden og Jaish Al-Adl, som begår terrorhandlinger i Iran, og for at have finansieret og forsøgt at finansiere terrorisme ved at have skaffet 15 mio. kr. og have forsøgt at skaffe i hvert fald yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretnings-tjeneste til ASMLA og dens væbnede fløj Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden.

Tiltalte 2 har som anført herved overtrådt straffelovens § 108, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1, § 114 b, nr. 2, jf. til dels § 21, og § 114 e, jf. til dels § 21. Han er således dømt for handlinger, der efter udlændingelovens § 8 B, stk. 1, kan føre til frakendelse af hans danske indfødsret, og efter det anførte i forarbejderne til bestemmelsen bør han under hensyn til forholdenes karakter og alvor sammenholdt med den idømte straf som udgangspunkt frakendes sin danske indfødsret.

Der er på den anførte baggrund afgivet 9 stemmer for at frifinde Tiltalte 2 for påstanden om frakendelse af indfødsret og 3 stemmer for at tage påstanden om frakendelse af indfødsret til følge.

Flertallet udtaler:

Af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, hvorefter personer, der dømmes for en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan frakendes deres danske indfødsret, fremgår om baggrunden for bestemmelsen og kriterierne for frakendelse af dansk indfødsret bl.a., at bestemmelsen bygger på, at Den europæiske konvention om statsborgerskab giver mulighed for, at statsborgerskab kan fratages på grund af handlemåde, som er til alvorlig skade for et lands vitale interesser. Af forarbejderne fremgår endvidere, at dansk indfødsret og de særlige rettigheder, der er knyttet hertil, må forudsætte loyalitet over for Danmark og vitale interesser for det danske samfund, og at hvis en person bliver dømt for forbrydelser mod statens selvstændighed eller sikkerhed, statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder mv., har den pågældende vist sig illoyal over for Danmark og vitale danske interesser på en sådan måde, at der bør være mulighed for at frakende den pågældende

dansk indfødsret. Endvidere fremgår, at bestemmelsen ikke omfatter almindelig kriminalitet, uanset hvor alvorlig denne måtte være. På denne baggrund skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, som nævnt foretages en proportionalitetsafvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende.

Uanset karakteren og alvoren af de handlinger, for hvilke Tiltalte 2 er idømt fængsel i 6 år, finder vi det efter en samlet vurdering på den nævnte baggrund overvejende betænkeligt at fastslå, at han har udvist en handlemåde, der er til en sådan alvorlig skade for Danmarks vitale interesser, eller en sådan illoyalitet over for Danmark og vitale danske interesser, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at frakende ham hans danske indfødsret.

Uanset at han fortsat har en betydelig tilknytning til Ahwaz-området, finder vi i den forbindelse, at afgørende hensyn i proportionalitetsafvejningen taler imod, at han frakendes sin danske indfødsret. Vi har herved navnlig lagt vægt på, at hans handlinger kun i forholdsvis begrænset omfang har været rettet direkte mod danske interesser og i videre omfang udspringer af et ønske om at bekæmpe det iranske regime, ligesom vi i afvejningen har lagt vægt på oplysningerne om hans personlige forhold.

Mindretallet udtaler:

Efter en samlet afvejning finder vi, at frakendelse af dansk indfødsret ikke udgør et uproportionalt indgreb i forhold til Tiltalte 2.

Vi har herved lagt vægt på især alvoren og karakteren af Tiltalte 2's kriminalitet, som er begået løbende og kontinuerligt over en periode på ca. otte år i forening med Tiltalte 1 og Tiltalte 3 trods advarsler om, at deres aktiviteter kunne blive betragtet som terrorrelaterede, og hvori Tiltalte 2 har en central og væsentlig rolle. Vi finder, at der på den baggrund og som følge af Tiltalte 2's engagement i ASMLA er en betydelig risiko for, at han vil fortsætte sin kriminalitet i Danmark, hvis han ikke frakendes sin danske indfødsret og udvises. Der er i proportionalitetsafvejningen taget hensyn til, at Tiltalte 2's hustru og børn trods deres tilknytning til Iran ikke kan forventes at følge med ham til Iran, men at de vil kunne opretholde kontakten med hinanden ved at mødes i udlandet eller ved at kommunikere med hinanden via telefon og internet.

Efter stemmeafgivningen tages påstanden om, at Tiltalte 2 frakendes sin danske indfødsret ikke til følge.

Der er herefter ikke hjemmel til at udvise Tiltalte 2 af Danmark, og påstanden om, at han udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, tages derfor ikke til følge.

Konfiskation

Konfiskationspåstandene tages efter sagens udfald til følge i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og nr. 2, idet de nævnte genstande har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling eller er frem-bragt ved en strafbar handling, og idet de nævnte beløb må anses for udbytte ved en strafbar handling eller beløb svarende hertil.

Sagsomkostninger

Efter retsplejelovens § 1008, stk. 1, skal de tiltalte, hvis de findes skyldige, betale sagens omkostninger. Der er sket frifindelse i flere forhold, men disse har været af mindre omfang, og undersøgelsen, tiltalen og bevisførelsen i sa-gen har i det væsentligste været rettet mod forhold, som de tiltalte er dømt for. Retten finder herefter ikke grundlag for i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 2, at fravige udgangspunktet i retsplejelovens § 1008, stk. 1.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 8 år.

Tiltalte 1 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte 3 straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte 3 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 6 år.

Tiltalte 2 frifindes for påstanden om frakendelse af sin danske ind-fødsret og udvisning.

Hos Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2 konfiske-

res:

- Koster A1/31.1 / X-106-8-0-0 Dokumenter vedrørende efterretningsafdelingen på arabisk dateret 25. august 2018 med informationer om konkrete personer.

Hos Tiltalte 1 konfiskeres:

- Koster D1/13.1 Kvitteringer på tysk vedrørende overførsel af dollars til/fra [...],
- Koster D1/16 iPad grå/sort,
- Koster D1/17 iPad grå/sort,
- Koster D1/18 Bærbar af mærket MSI,
- Koster D1/19 Dokumenter fra [...] Bank,
- Koster D1/21 iPhone 4S sort,
- Koster D1/22.2 Visa Platinum kort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster D1/22.3 MasterCard Debit fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster D1/22.4 MasterCard fra [...] Bank uden navn,
- Koster D1/23.2 og D1/26.1 3 stk. banderoler til hver 50.000 euro i 500 euro sedler,
- Koster D1/23.6 Dokument vedrørende udbetaling i euro til navngivne personer,
- Koster D1/24 Notesbog med regnskab for 2017-2019,
- Koster D1/28 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/29 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/30 iPhone 4S sort,
- Koster D1/31 iPhone 5S sort,
- Koster D1/32 iPhone 4S hvid,
- Koster D1/36 Notesbog med regnskaber,
- Koster D1/37 4 stk. udskrevne signaler uden afsender,
- Koster D1/38 / X-1-8-0-0 Dokument om militærarbejde udstedt af præsidenten for ASMLA,
- Koster D1/42.1 Dokument vedrørende ASMLA's regnskab, herunder "feltstøtte i indlandet",
- Koster D1/43.1 Kontoudskrifter fra [...] Bank og [...] Bank,
- Koster D1/43.2 Dokumenter vedrørende pengeoverførsel til forskellige personer,
- Koster D1/44 USB-stik af mærket Verbatim (tidligere USB 40.13),
- Koster D1/44.1 USB-stik af mærket Kingston,
- Koster D1/44.10 USB-stik af mærket Emtec (tidligere D1/40.15 Nov.),
- Koster D1/44.12 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.17

- Nov.),
- Koster D1/44.14 USB-stik af mærket Sandisk (tidligere D1/40.19 Nov.),
 - Koster D1/44.3 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.5 Nov.),
 - Koster D1/44.7 USB-stik af mærket Kingston (tidligere D1/40.10 Nov.),
 - Koster D1/44.8 USB-stik af mærket DaneElec (tidligere D1/40.11 Nov.),
 - Koster D1/47 4 stk. flybilletter udstedt til Person 5 til Danmark/ Paris/Saudi Arabien,
 - Koster D3/1 iPhone 6S sort/grå,
 - Koster D3/2 iPhone X,
 - Koster D3/6.2 Visakort fra [...] Bank udstedt til [...],
 - Koster D3/6.4 2 stk. sedler med kodeord og brugernavne og
 - Koster D1/45 / X-1-58-0-0 Dokument vedrørende plan for at bringe våben ind i Ahwaz mv.
 - Koster D1/23.1, D1/26 og D3/6.1,
 - 32.879,50 kr.,
 - 33.034,21 euro,
 - 27 svenske kroner,
 - 1000 saudiarabiske rial,
 - 30 egyptiske pund og
 - 0,75 dinar.

Hos Tiltalte 3 konfiskeres:

- Koster C1/103 / X-3-11-0-0 Diverse dokumenter med efterretningsoplysninger om placeringen af underjordisk tunnel, antal af vagter og overvågningspunkter,
- Koster C1/104 Visakort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster C1/2 Bærbar PC af mærket Dell Latitude E6220,
- Koster C1/4 iPhone 4S hvid,
- Koster C1/47 Ekstern Harddisk af mærket Seagate,
- Koster C1/5 iPhone 4S sort,
- Koster C1/54 Samsung mobiltelefon ukendt model,
- Koster C1/6 Nokia N73,
- Koster C1/67 Fairphone,
- Koster C1/68 Samsung Duos,
- Koster C1/70 iPad hvid med lilla cover,
- Koster C1/80.1 5 stk. underskrevet kvitteringer på modtagelse af be-

løb i euro,

- Koster C1/81.11 Skrivelse, der fremstår som signal til Bahrain vedrørende [...],
- Koster C1/81.15 Dokument vedrørende TNT/benzin og opskrift på at lave sprængstof,
- Koster C1/81.23 Dokument vedrørende baluchierne,
- Koster C1/81.27 Visakort fra [...] udstedt til [...],
- Koster C1/81.28/X-3-16-0-0 Dokumenter vedrørende militært anlæg,
- Koster C1/81.29 Dokument vedrørende kommunikationsmetoder i relation til arbejde/aktioner,
- Koster C1/81.32 Noter vedrørende regnskab fra 2017 og 2018,
- Koster C1/81.33 / X-3-18-0-0 Dokumenter vedrørende forberedelser til aktioner/angreb,
- Koster C1/81.4 / X-3-8-0-0 Håndskrevne noter, hvor saudiarabisk efterretningstjeneste mv. indgår,
- Koster C1/81.6 / X-3-9-0-0 Håndskrevne noter om dagsorden til et udvalg, herunder ”fremgangsmåde at vælge målene på” ,
- Koster C1/92 Masterdebit Kort fra [...] Bank udstedt til [...],
- Koster C1/96 / X-3-33-0-0 Noter med mails og koder fundet sammen med 3 x 500 euro sedler,
- Koster C3/1 iPhone 6S,
- Koster C3/2 iPad Mini med sort cover og
- Koster C3/3 PC af mærket Lenovo.
- Koster C1/101 6.655 euro.

Hos Tiltalte 2 konfiskeres:

- Koster B1/2 iPhone 7,
- Koster B1/3 iPhone 6S og
- Koster B1/57 Stationær PC af mærket Acer

De tiltalte skal hver især betale de sagsomkostninger, der vedrører dem, herunder salær til deres forsvarere.

Dommer 1

